

สวัสดี (ลูกพี่เลี้ยง)
22 กับโรคหางเอก

เรื่อง/ภาพ nuchnin
admin กลุ่ม โรคหางเอก :)

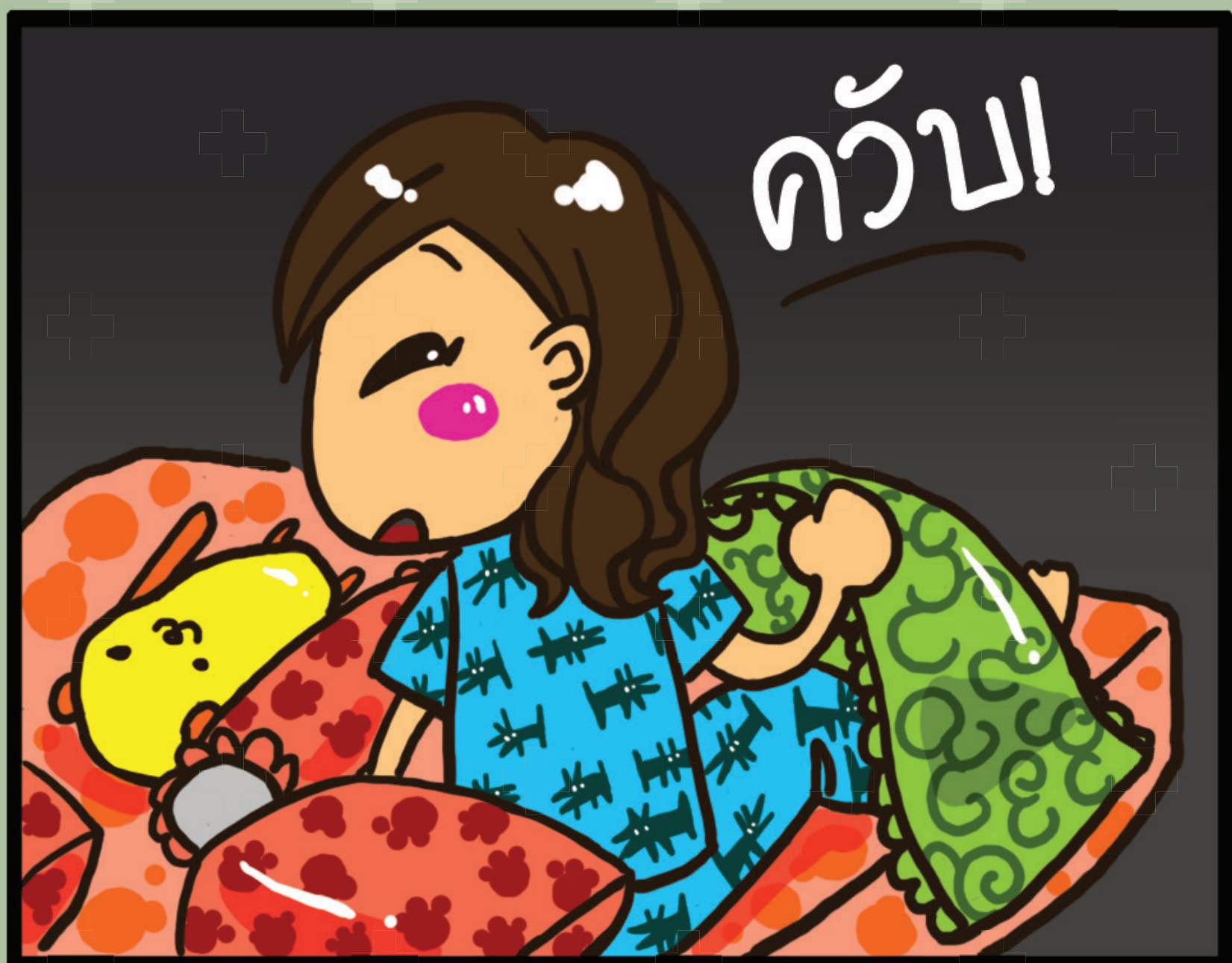
เมื่อปี พ.ศ. 2552 ตอนนั้นอายุ 22 ปี ได้ตรวจพบ
ว่าเป็น โรคโลหิตจาง (Leukemia) หรือ โรคเม็ดเลือดแดง
เม็ดเล็ก

บอกตรง ๆ มันเป็นเรื่องที่รู้แล้วช็อคมากจาก
คนที่แข็งแรงดีมาตลอดอยู่ ๆ เพียงชั่วข้ามคืนก็กลายเป็น
ผู้ป่วยเม็ดเลือดแดงเม็ดเล็ก?! ต้องใช้กำลังใจในการ
ยอมรับความจริงของชีวิตเยอะมาก ซึ่งหลังจากเรา
ยอมรับมันได้แล้ว ทำให้เราคิดอะไรได้มากขึ้น เป็น
การเปิดมุมมองใหม่ ๆ ให้แก่ชีวิตเรามาก เราเลย
อยากที่จะเผยแพร่เรื่องราว
ต่าง ๆ ที่เราได้พบเจอ
อยากจะเป็นส่วนหนึ่ง
ในการสร้างกำลังใจ
ให้กับทุกคนบนโลกนี้

nuchnin (2553)

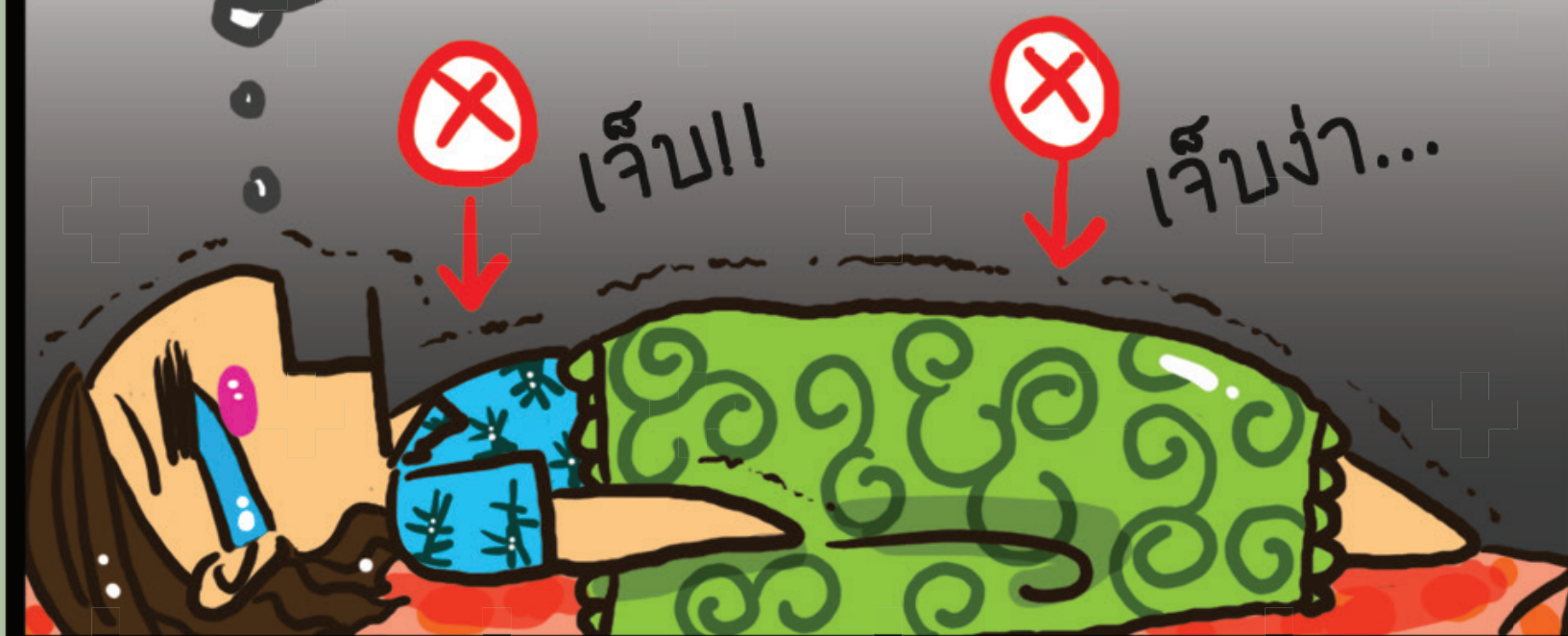
อาการแรกๆที่รู้

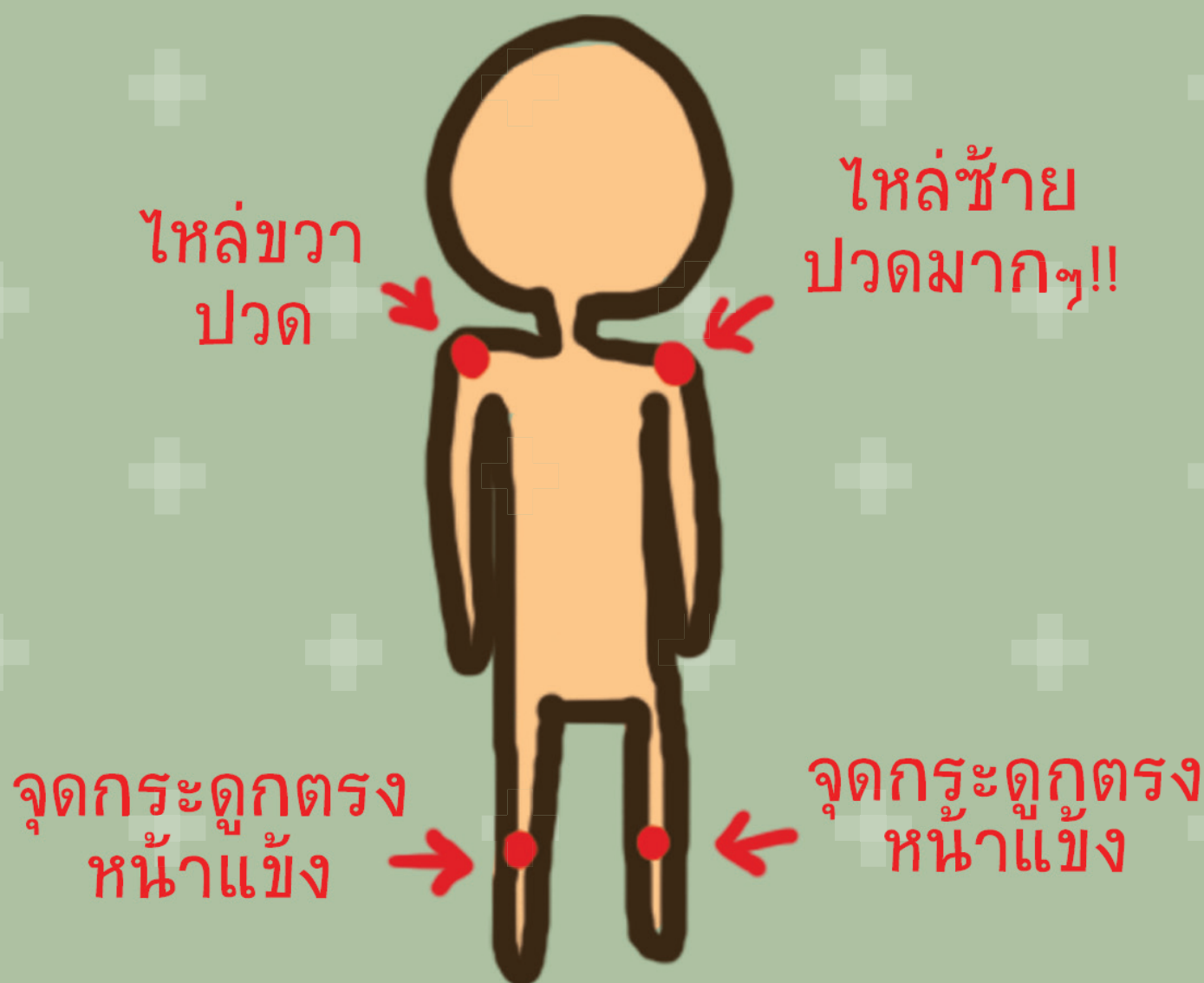
เจ็บไหล่กับหน้าแข้งทั้งสองข้างๆ

.....

ศ.13/03/2552

อาการแรกที่เรา

นี่คืออาการแรกที่เกิดปกติแค่ล้มตัวลงนอนอยู่ ๆ ก็ปวดไหล่ทั้ง 2 ข้าง กับปวดกระดูกตรงหน้าแข้งทั้ง 2 ข้างมาก ๆ โดยไม่มีสาเหตุ

ตอนที่เรารู้ เราใช้สิทธิ์เบิกค่าใช้จ่ายจาก ประกันสังคมและประกันสุขภาพ จึงพอช่วยเรื่องค่าใช้จ่ายไปได้และมีญาติ ๆ คอยช่วยเหลือมากมาย

THINK+

ถือว่าโชคดีที่มีกรรมแต่ บุญเราเยอะกว่าชั่วๆ!!

วันที่รู้

กร้ากกกก!! ในหัวเรามีแต่เรื่องหนึ่ง
ยังปัญญาอ่อนได้อีก กร้ากกกก!!!

ส.14/03/2552

วันที่รู้

วันนี้ตื่นมาด้วยท่าเดิม นอนขยับไม่ได้ทั้งคืน เพราะปวดมาก ตอนเช้าที่บ้านไปแจ้งแม่ทั้งหมดยาเลยลงมานอนปวดไหล่ที่ชั้นล่างรอทุกคนกลับมา

พอเที่ยงพ่อกับแม่ก็กลับมา พวกเค้าเห็นหน้าเราซีดมาก ปากกับมือไม่มีสีเลย ดูผิดปกติมากเลยไปตรวจเลือด พอตอนบ่ายมีโทรศัพท์ด่วนจาก รพ. มาหาพ่อบอกว่าค่าผลเลือดเราไม่ดีเลย ทั้งเม็ดเลือดแดง เกล็ดเลือด เม็ดเลือดขาว ทุกอย่างมันต่ำผิดปกติ

พ่อกับแม่และน้องคงรู้แล้วว่า เราเป็นโรคอะไร น้องเรารีบ search หาข้อมูลโรคโลหิตจางที่ เพราะพ่อกับแม่ตอนนี้ใจเสียไปมากแล้ว เรายังไม่รู้รายละเอียดอะไรเกี่ยวกับโรคนี้ พ่อไม่มีแรงขับรถ เลยรบกวนลูกพี่ลูกน้องมาช่วยพาเราไป รพ. ในเย็นวันนั้น

LEUKEMIA (ลูคีเมีย) มี 2 แบบ

1. ลูคีเมียแบบเรื้อรัง

อาการจะไม่รุนแรงในทันที แต่จะอาการค่อย ๆ แย่ลงอย่างช้า ๆ ผู้ป่วยต้องทานยาเคมีบำบัดคอยคุมอาการไปตลอด ส่วนมากจะพบในผู้ใหญ่

2. ลูคีเมียแบบเฉียบพลัน

แบบเฉียบพลันคือแบบที่เราเป็น ซึ่งเชื้อมะเร็งจะแพร่ไวไปเบียดเม็ดเลือดตัวดี หากพบว่าเป็นแล้วควรต้องรักษา ส่วนมากจะพบในเด็ก

รู้ไหมคะว่า “ลูคีเมียแบบเฉียบพลัน” เกิดขึ้นเพราะอะไร? เราจะอธิบายให้ฟังเองค่า!

นิทานกำเนิดลูกศิเมียบแบบเขียนพล้น

ณ.บ้านไ้กระดูกอันแสนอบอุ่น มีคุณแม่เซลล์
ต้นกำเนิด หรือเรียกอีกอย่างว่าสเต็มเซลล์
(stemcell) คอยให้กำเนิดลูกน้อยเม็ดเลือดต่างๆ

อยู่มาวันหนึ่ง คุณแม่เกิดเปลี่ยนไป! จากหลาย
สาเหตุเช่น รังสี สารเคมี พันธุกรรม และอื่นๆ
ทำให้คุณแม่คลอดลูกอ่อนเม็ดเลือดขาว
ออกมามากผิดปกติและเด็กเหล่านั้นก็ไม่
เจริญเติบโตต่อ

เมื่อคุณแม่คลอดแต่เม็ดเลือดขาวออกมามาก

ทำให้จำนวนเม็ดเลือดแดงและเกล็ดเลือด

ไม่เพียงพอต่อร่างกาย และเม็ดเลือดขาวเกร

ก็ไม่ยอมโต จึงทำให้ไม่สามารถช่วยป้องกัน

ร่างกายจากเชื้อโรคต่างๆได้

หากเราปล่อยไว้ไม่รักษา ผู้ป่วยจะเสียชีวิต
จากการติดเชื้อ และเลือดออกตามอวัยวะต่างๆ
เพราะเกล็ดเลือดต่ำ

คอร์สการรักษาขั้นที่ 1

เจาะไขการระดมครั้งแรก

คนข้างนอกได้ยินเสียงคงตกใจ! กระจกติดกับเข็ม
เอาไม่ออกเลยต้องทุบกับโต๊ะและพื้น!!

การเจาะไขกระดูก

หลังจากเจาะเลือดไปตรวจ แล้วพบว่าผลเลือดผิดปกติ ทางคุณหมอก็คงรู้แล้วว่าเราเป็นโรคโลหิตเมียว แต่ว่าโลหิตเมียวมีหลายประเภทจึงต้องเจาะเอาไขกระดูกไปตรวจดูอีกทีว่าเป็นชนิดไหนและมีเซลล์ตัวอ่อนไม่ดีอยู่มากเท่าไร โครโมโซมผิดปกติหรือไม่?

พอรู้แล้วว่า เราเป็นโลหิตเมียวประเภทไหน คุณหมอก็จะเตรียมการรักษาโดยดูจากชนิดของโลหิตเมียวที่เราเป็น เพราะแต่ละชนิดก็มีวิธีการรักษาที่แตกต่างกันไป

ในที่สุดเราก็เริ่มเข้าสู่ขั้นตอนการรักษามะเร็ง ซึ่งทุกคนก็คงพอทราบว่า ขั้นตอนการรักษามะเร็งเป็นการรักษาที่ยาวนานและทรหดมากขนาดไหน เราต้องอยู่ใน รพ. 3 เดือนเพื่อให้ยาและคอยดูอาการต่าง ๆ ตอนหมอให้กลับบ้านได้ก็ติดเชื้อเลยไม่ได้กลับ ซึ่งสำหรับคนเป็นมะเร็งอย่างเราข้อห้ามเยอะมากกก!!! ลองอ่านต่อกันดูนะคะ :)

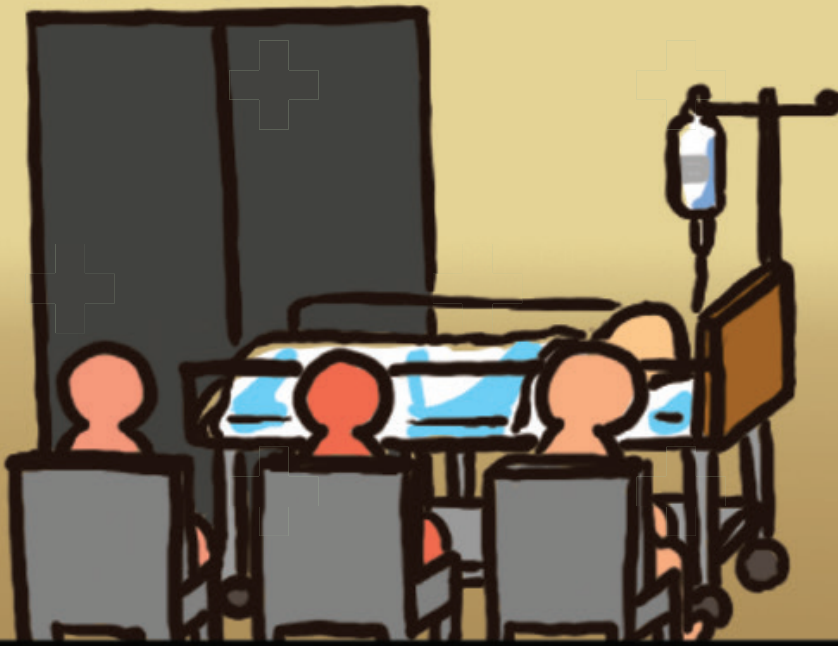
เจาะเส้นcentral line

เส้นเลือดดำตรงกระดูกไหปลาร้า

หลังจากเจาะเสร็จแล้ว เค้าให้
เราไปรอx-rayดูผลการเจาะ

โหล่ที่เจาะcentral line

ห้องx-ray

หลังจากเจาะไปกระดูก เราได้พักเพียง 1 ชม.
เราก็โดนส่งต่อไปเจาะท่อcentral line(เส้น-
เลือดดำตรงไหปลาร้า) ตอนนั้นมันสติแตกแล้ว
ทำไมมันต้องมาระบบไปทั้งตัวแบบนี้นะ
เจาะทั้งหลัง เจาะทั้งคอ เราเลยร้องไห้ออกมา..

จ.16/03/2552

จากเหตุการณ์นี้ ทำให้เรารู้สึกว่าน้ำใจของคนเรา
ไม่มีวันหายไปจากโลกนี้จริง ๆ ยิ่งเราได้รับน้ำใจเค้า
มาเท่าไร เรายิ่งรู้สึกอยากจะตอบแทนกลับเช่นกัน

ขนาดคนที่ไม่รู้จักกันเห็นเราเศร้า เราทุกข์ เค้า
ยังเศร้าไปกับเราด้วยเลย แล้วยิ่งถ้าเป็นคนที่ผูกพัน
กับเรามาก ๆ อย่างพ่อกับแม่ ถ้าเราเศร้าให้เค้าเห็น
เค้าก็จะยิ่งเศร้ามากกว่าเราเข้าไปอีกขนาดไหนนะ

ทุกข์ เศร้า ขนาดไหนก็ยิ้มเข้าไวนะคะ เพื่อคนที่
รักเราและคนที่เรารัก :)

THINK+

ซาบซึ่งน้ำใจคนเราจริงๆ
ไม่รู้จักกันแต่ก็ยังช่วยกัน

จ.16/03/2552

เข้าใจชีวิต

“สาว22กับโรคทางเอก”

ชีวิตเปลี่ยนไป...เปลี่ยนไปอย่างมาก!! พอรู้ว่าตัวเองป่วยปึบ! แผนงานทุกอย่างที่เราวางไว้พังลงหมดทุกอย่าง ต้องยกเลิกทั้งหมด เสียโอกาสของชีวิตมากเพราะอยู่ดี ๆ มาป่วยโดยไม่มีอาการอะไรเตือนล่วงหน้าเลย เมื่อปลายมกราคมเราเพิ่งตรวจสุขภาพมาเองว่าปกติแข็งแรงดี แต่เพียงเดือนเดียวกลับเป็น LEUKEMIA?!

จบ! หมดเวลาคิดแง่ลบ! เรามาลองคิดแง่บวกกัน!! :)

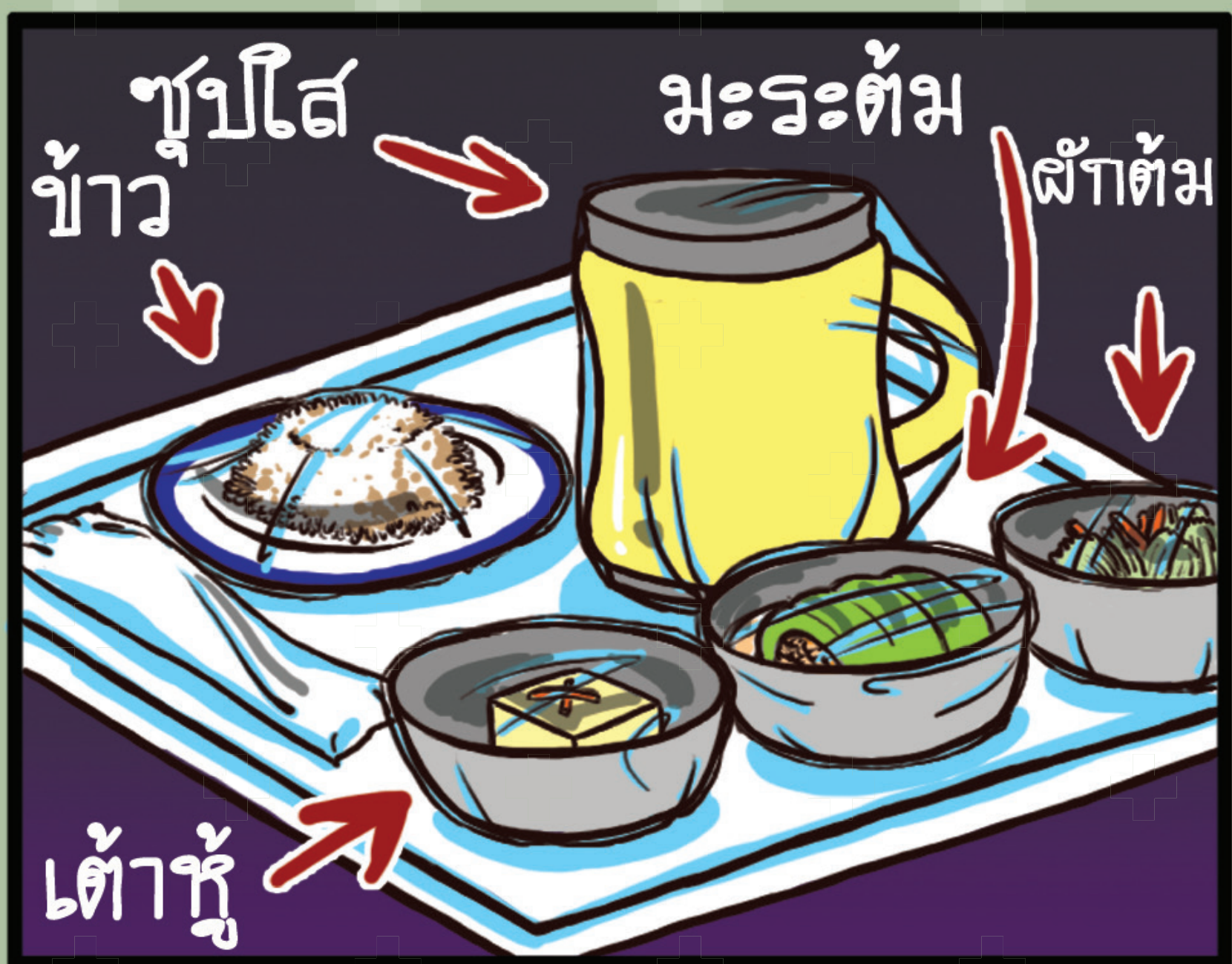
ล้นล้ากับชีวิต VS ร่างกายซีดหั่น!!!

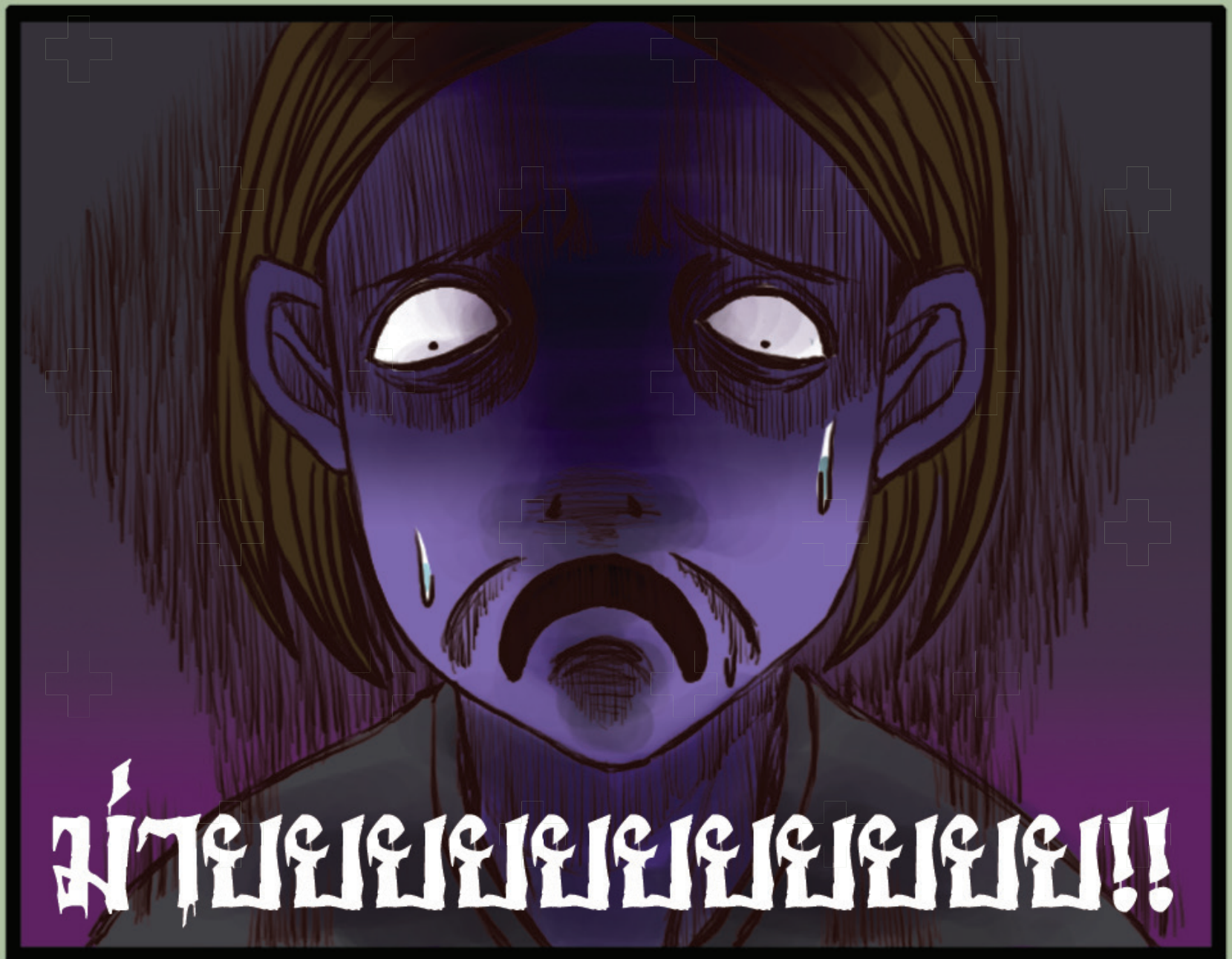
THINK+

1. เอานะ! อายุ 22 ยังวัยรุ่น(?) ย่อมมีแรงรักษา มากกว่าเด็กหรือคนแก่ ถ้ามาป่วยโรคนี้เอาตอน แก่กว่านี้ หรือเรามีภาระมากกว่านี้คงแย่แน่
2. ปวดไหล่เร็ว รู้เร็ว ก็รักษาได้เร็ว หายเร็ว มีเวลา ให้เที่ยวเล่นได้เร็วขึ้น!!
3. ป้ากับแม่ยังไม่แก่ ยังมีแรงดูแลเรา ถ้ามารู้ว่าป่วย ตอนไม่มีคนดูแลแล้วคงแย่กว่านี้
4. โชคดีที่พบโรคก่อนเร็วมาก ดีที่อาการไม่ได้แย่ ไปกว่านี้แล้วค่อยรู้

อา. . . เราพยายามคิดแง่บวกได้เท่านี้แหละ
ใครช่วยเราคิดได้มากกว่านี้ก็ช่วยบอกเราด้วยนะ...

อาหารโรงพยาบาล

อาหารสำหรับผู้ป่วยLeukemia

พอเปลี่ยนอาหารเป็นอาหารฝรั่งนะ โหะๆ
ไฮโซทุกมื้อคะ บางมื้อก็...

สปาเกตตี้กุ้งทอด
สเต็กไก่พริกไทยดำ
สเต็กหมูราดซอสขาว

“TIP”

อาหารสำหรับผู้ป่วยรับยาคีโม

อาหารการกินเป็นเรื่องสำคัญมาก ๆ
เพราะต้องดูแลให้สะอาด ควรดกกิน ผักสด
ผลไม้ที่กินทั้งเปลือก อาหารดิบ อาหารดอง
ขนมปัง ทุกสิ่งนี้อาจจะมีเชื้อรา บุดหรือเสีย
ได้ง่าย เพราะผู้ป่วยที่รับยาคีโม จำนวน

เม็ดเลือดขาวตัวดีที่ฆ่าเชื้อโรคได้มีน้อยมาก
อาหารที่โรงพยาบาลทำให้จึง เป็นแบบ Low
Bacteria

ดังนั้นอาหารที่เราทำเองตอนกลับมาอยู่
ที่บ้าน ก็ควรเลือกที่มั่นใจได้ว่าไม่เสีย ไม่บูด
หรือมีเชื้อโรค อุ่นร้อนก่อนกินทุกครั้ง

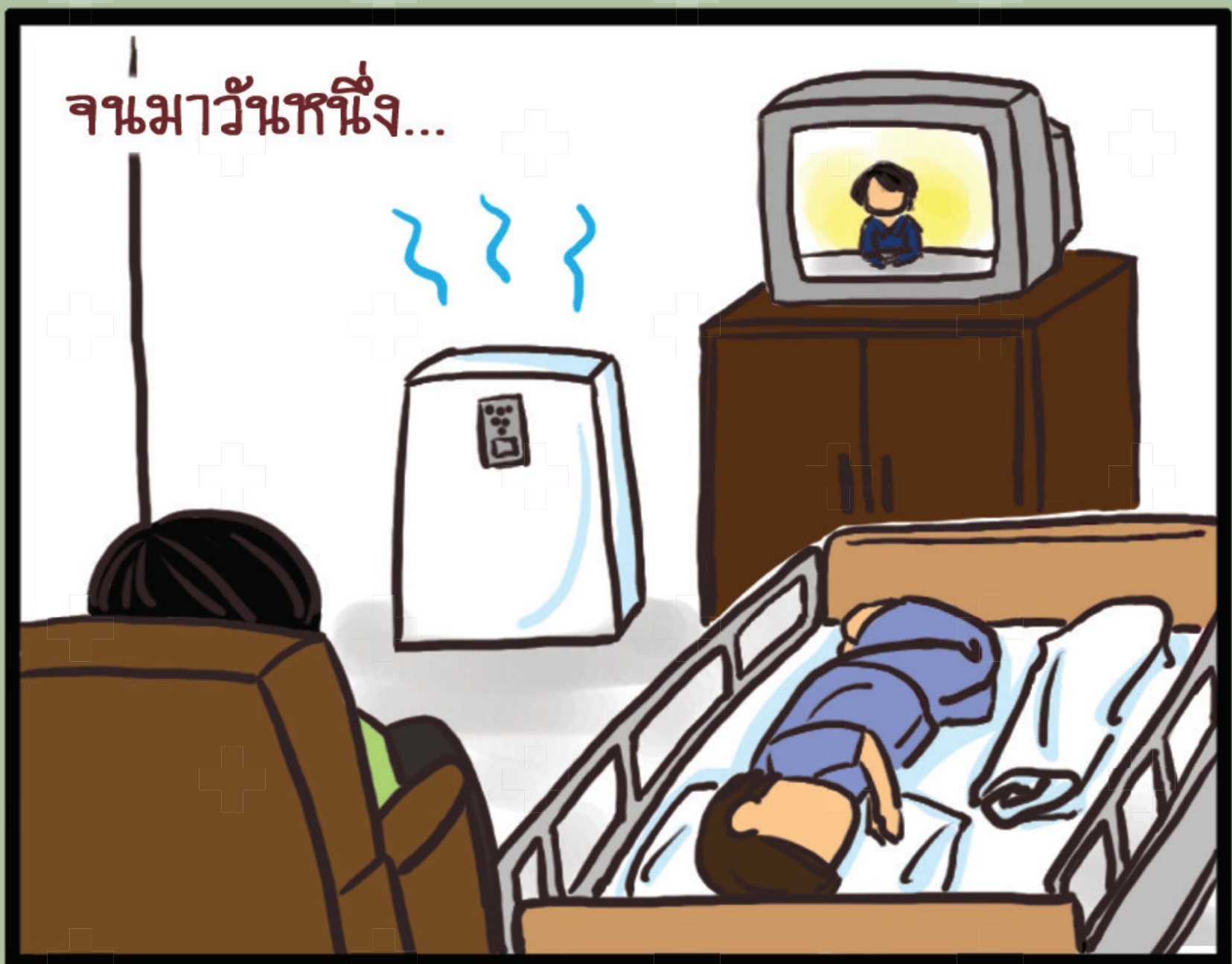
น้ำผลไม้ควรกินจากกล่อง
ที่ผ่านการ Sterilize แล้ว
เท่านั้น มีผู้ป่วยที่ติดเชื้อแทรก
ซ้อน จากอาหารเยอะมาก ๆ
เราก็เป็นหนึ่งคนที่ติดเชื้อจาก
อาหารจนทำให้ต้องเข้า ICU
เลยทีเดียว

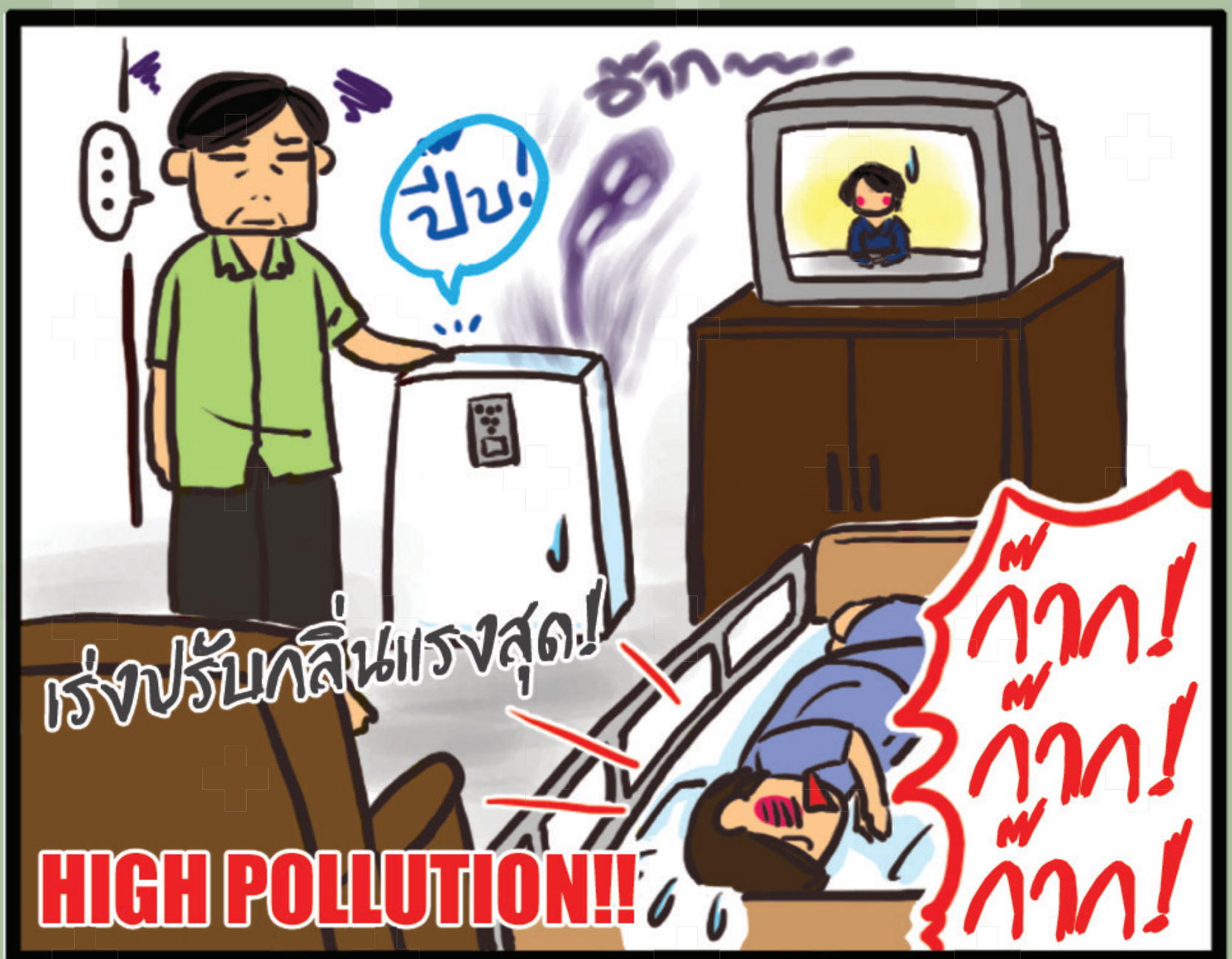
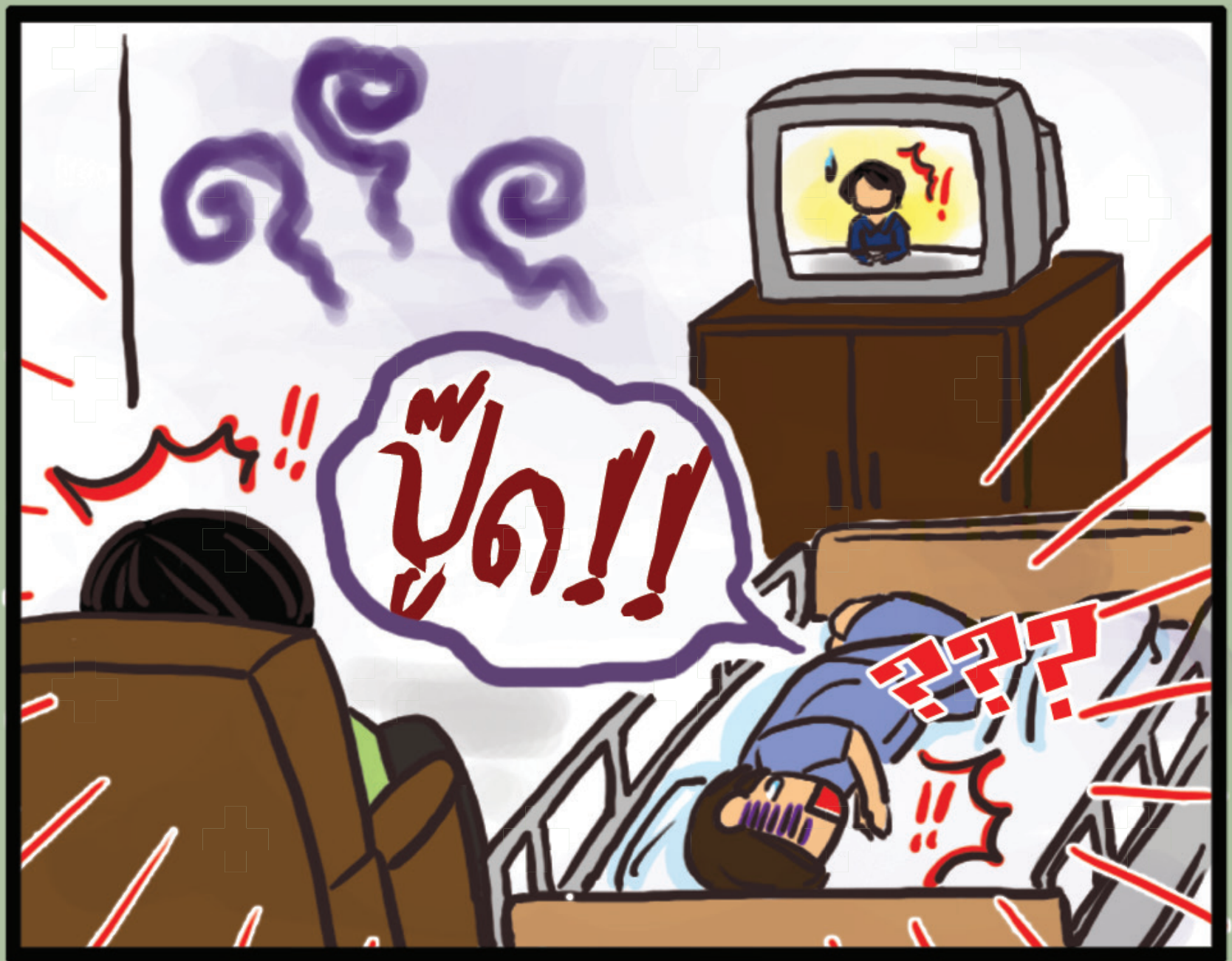

กินอาหารสุก ๆ นะ !!
ขี้แตก เข้า ICU อย่าหาว่า
ไม่เตือน!!!

เครื่องฟอกอากาศ

“TIP”

วิธีดูแลความสะอาดสำหรับผู้ป่วย

การดูแลความสะอาดของผู้ที่ได้รับยาเคมีบำบัดจำเป็นต้องดูแลอย่างเคร่งครัด เพราะยาเคมีบำบัดจะไปกดเม็ดเลือดขาวต่ำมาก ๆ ทำให้ผู้ป่วยติดเชื้อได้ง่ายหากท้องเสียหรือติดเชื้อในปอดก็จะเป็นรุนแรงมาก เพราะไม่มีเม็ดเลือดขาวมาฆ่าเชื้อโรคในร่างกาย

ฉะนั้นในช่วงนี้ควรแยกคนป่วยจากคนอื่น ๆ อย่าให้อยู่ในที่คนเยอะ ๆ และต้องระวังเรื่อง โรคงูสวัด เชื้อราจากผ้าสกปรกและดอกไม้สด ต้นไม้ ดิน รวมทั้งเชื้อโรคในสัตว์เลี้ยงด้วย

นางเอก VS เป็นเอดส์

ป้าหนูป่วยเป็นโรคนี้เหมือนนางเอกหนึ่งเลย

ป้าว่าเหมือนคนเป็นเอดส์มากกว่า
เพราะข้างในไม่มีภูมิเลย...

ครอบครัวประสาท

THINK+

เพิ่งได้ออก ซากข้าว~!

ยา 25,000 บาท!!!

งานหนังสือเดือนเมษายน 2009

ล.28/03/2552

ICU

๐๗.๒๙/๐๓/๒๕๕๒

21:15

อ๊ะ! ทำไมมีเลือดกำเดา
ไหลด้วยล่ะ?

ทำไมอ้วกไม่หยุด
เลยหละป้า..

22:00

23:30

24:15

อ้วก

2:00

อ้วก

2:15

อ้วก

3:00

อ้วก

อ้วก

4:00

อ้วก

4:30

อ้วกจนมีแต่
น้ำต้อออกมาแล้วนะ
.....

5:00

5:15

๖.30/03/2552

6:00

เจ็บคอ

อะป้า.. ฟูม

8:30

8:45

ทำไมมีเลือด
ออกมาด้วยอะ?! ฟูม

8:50

9:10

แหมวะ

9:30

ซื้อพร้าตง!

9:50

9:55

ความดันลดต่ำ
เกินไปแล้ว!

10:15

10:30

แหมวะ

10:55

แหมวะ

จ.30/03/2552

11:50

แม่! หนูถ่ายเป็น
เลือดด้วย..

อ๊อ

แม่

แม่

แม่

ช่วยด้วย..
หนูหน้ามืด
ไม่มีแรงแล้ว..

อ๊อ

ใส่สายออกซิเจน
เลยคะ

แม่

อ๊อ

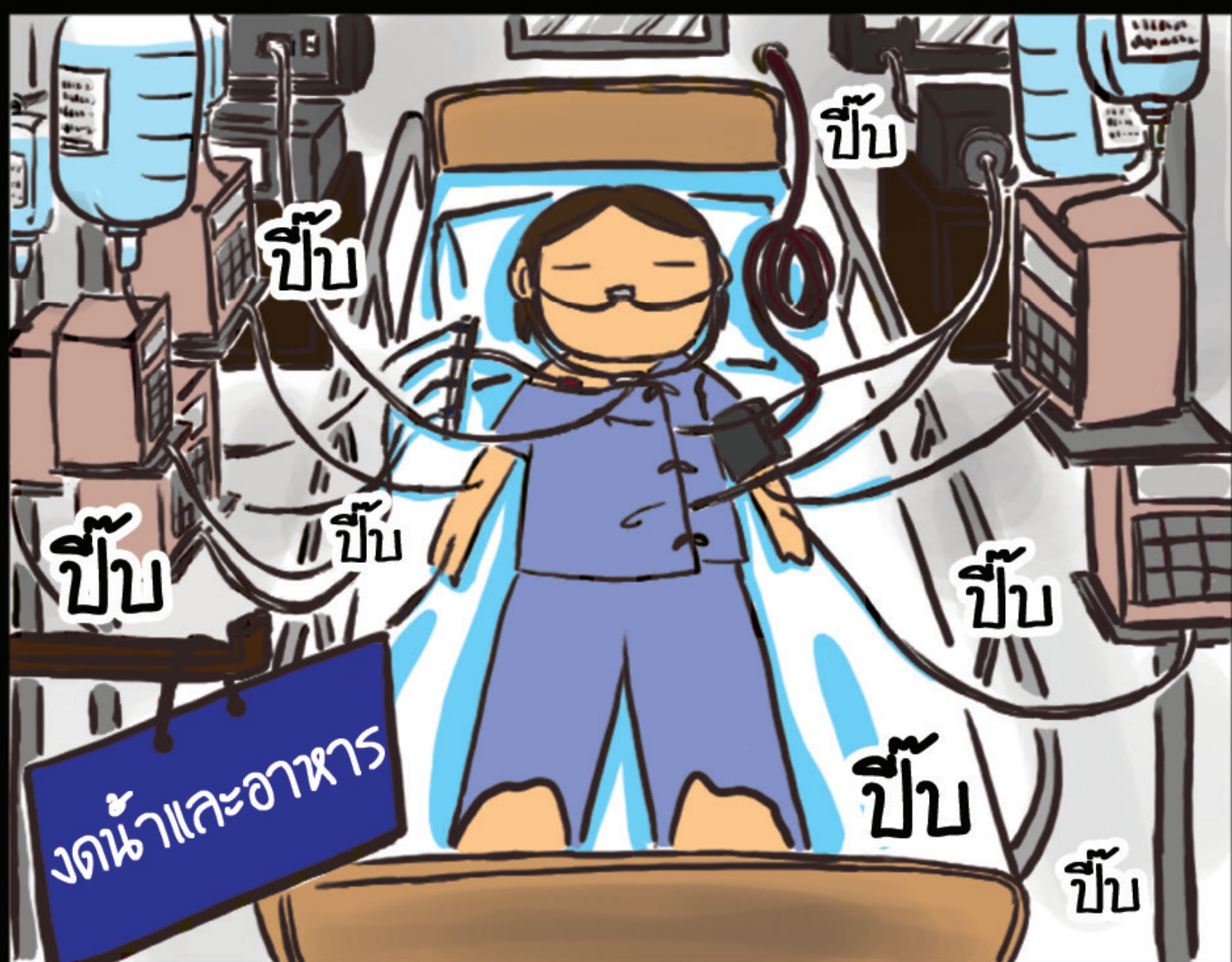
แม่..

หนูมองไม่เห็น!

๑.๓๐/๐๓/๒๕๕๒

15:00

ICU

จ.30/03/2552

ตอนนั้นครอบครัวเรา คิดว่าคงจะต้องเสียเรา
ไปแล้วจริง ๆ เป็นประสบการณ์ ชีวิตที่สลดยอดมาก ๆ
เรายังงงกับตัวเองเลย ที่เรายังไม่หมดสติไปซะก่อน
ผลข้างเคียงจากยาคีโมและการติดเชื้อทำให้เรา
อาเจียนแบบหมดตัวจริง ๆ

+ขอบคุณทุกคนที่คอยช่วยเหลือนะคะ+

THINK+

กลางเป็นมหัศจรรย์ไฟฟ้า!
สายไฟเต็มตัวไปหมดเลย

ในตอนแรกที่เรารู้ว่า เราต้องเข้า ICU เป็นอะไรที่
กลัวมาก ๆ แค่อชื่อห้องก็หนาวกลัวแล้ว แล้วห้อง ICU เค้า
ห้ามญาติเข้ามานอนเฝ้าด้วย แค่ว่าต้องอยู่คนเดียว
เราก็จิตตกละ ทั้งกลัว ทั้งเหงา แต่พอได้เข้าไปอยู่
จริง ๆ เรากลับรู้สึกโล่งใจ และสบายใจมากกว่าอยู่ห้อง
ผู้ป่วยธรรมดาอีก เพราะว่าการดูแลผู้ป่วยของห้อง ICU
จะมีพยาบาล 3 คน ต่อ 1 เตียง มีคุณหมอเฝ้าตลอดเวลา
คอยเฝ้าอาการผู้ป่วยตลอด พี่ ๆ พยาบาลในนั้นเป็น
มืออาชีพกันมาก ๆ ดูกระฉับกระเฉงกันทุกคน

ที่น่ารักมากคือพี่เค้าจะมีตุ๊กตาเปิดที่เวลาบีบ
แล้วจะดัง ป๊น ๆ มาให้ผู้ป่วยคนละตัว เค้าบอกว่า
ให้เอาไว้ใกล้ ๆ ตัวนะคะ เวลาปวดฉี่หรือมีอะไรฉุกเฉิน
ก็ให้บีบเจ้าหนูนี้ แล้วเดี๋ยวพี่ก็จะรีบมาดูเลย :D

ในห้อง ICU มีคนคอยเฝ้าเราตลอด 24 ชม.
เราเลยรู้สึกปลอดภัย สบายใจมาก ๆ

ICU SALON

(เริ่มขึ้น..ความอายหายไป)

ไดร์ผมนะจ๊ะ

เช็ดตัวนะคะ

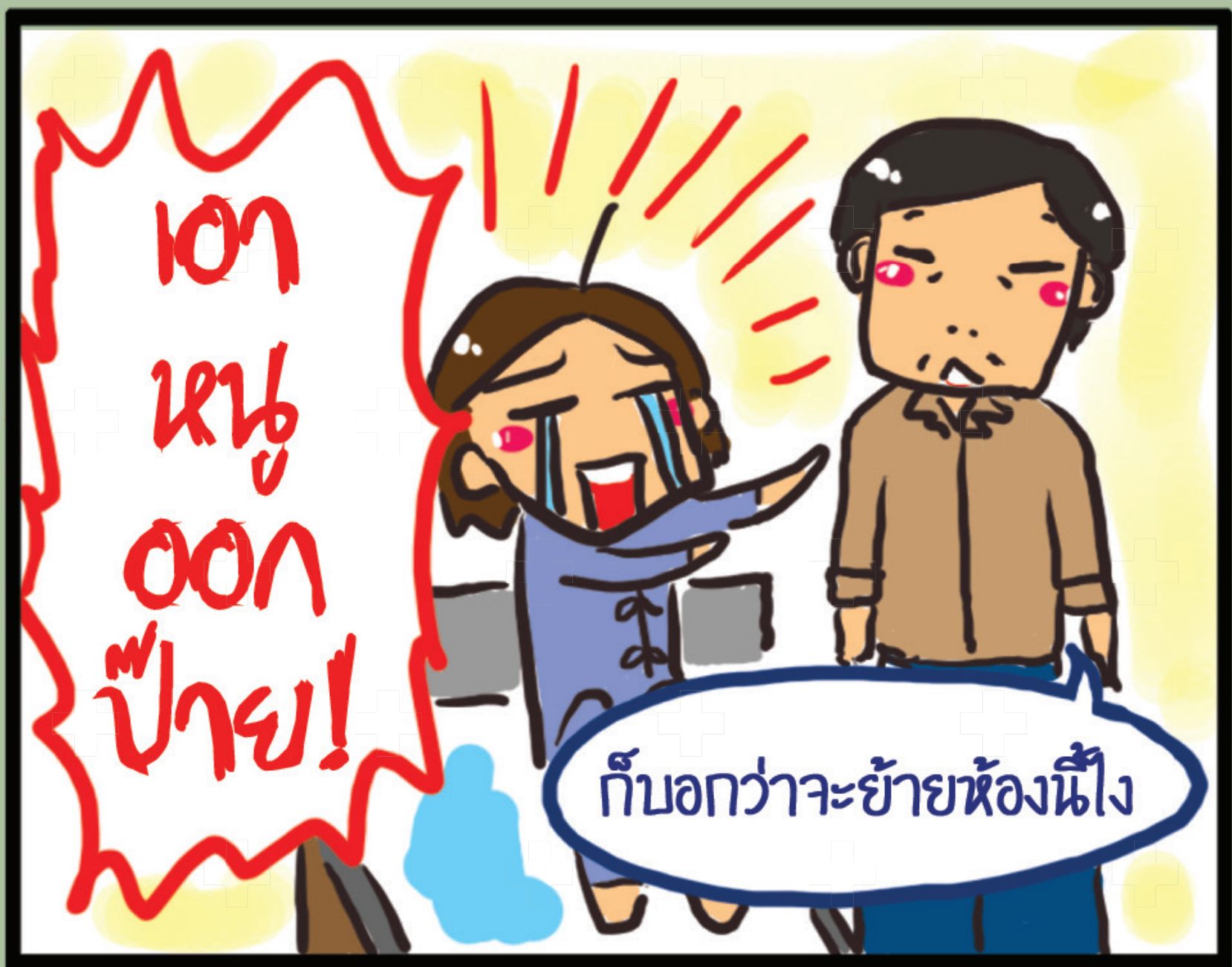

รู้สึกเหมือนตัวเองเป็นแบบนี้เลย...

ย้ายกลับมาห้อง 1515

อ.31/03/2552

ฟื้นฟูหลังจากออกจากห้องICU

หลังจากออกจากห้องICU ก็ทานข้าวไม่ได้ไป4วัน

ร่างกายเราขาดวิตามินทุกอย่าง..

โปรตีน B1
ฟอสฟอรัส
K Albumin C
A วิตามินโพแทสเซียม B2

น้ำเกลือที่เข้าไปเยอะเกินทำให้เราตัวบวมไปหมด

ให้ยาฆ่าเชื้อ ทำให้เรารู้สึกทรมานใจสั้น อึดอัด
หายใจไม่ออก และหมอเอาเส้นcentral lineออก
เพราะหมอกลัวติดเชื้อ

พ.01/04/2552

11 วันกว่าร่างกายจะดีขึ้น

กว่าร่างกาย
จะดีขึ้น..

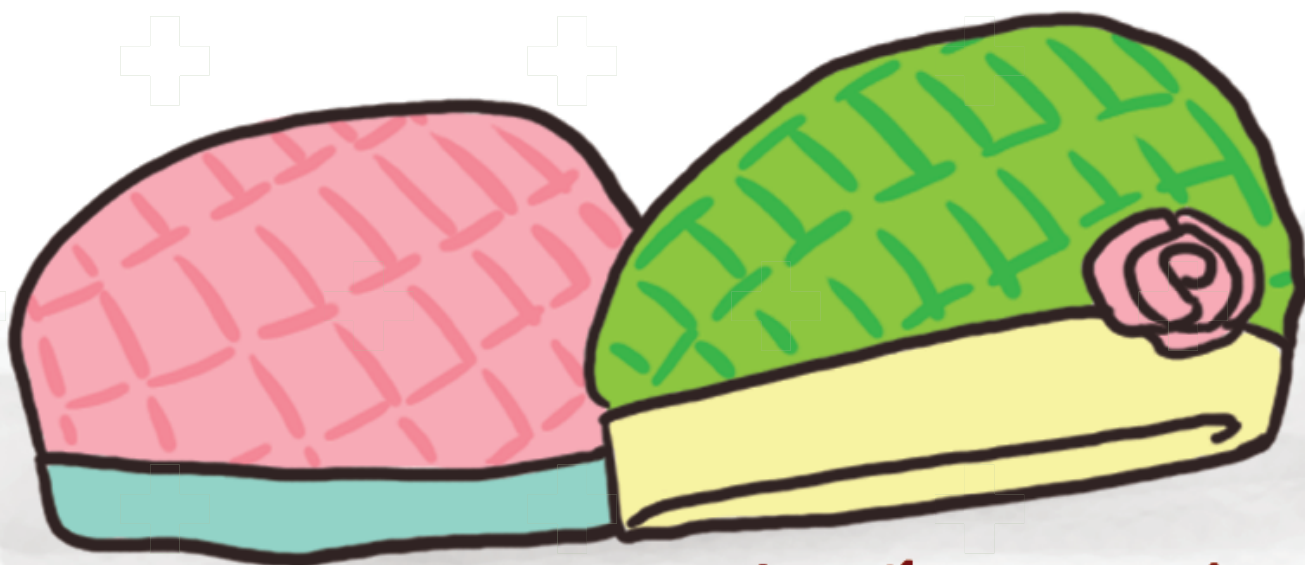

ก็พาเข้าไป
11 วัน...

ตอนนี้
ผมร่วงแล้ว
เวลาเอามือสาง
ผมก็ออกมา
เป็นกำๆเลย

ตอนแรกบอกตรงๆ
ว่ารับไม่ได้เลย...

สาวเฒ่าๆ 22 อย่างนั้น
กลายมาเป็นคนหัวล้าน ผมร่วง
หน้าก็ขึ้นเป็นเม็ดดำๆ เพราะฤทธิ์ยา

เราใส่หมวกตลอดเลย
เพราะเรารับตัวเองไม่ได้..

จ.13/04/2552

ปลงสังขาร

ได้อ่านจ.ม. จากอาที่เขียนมาให้กำลังใจและได้คุย
กับแม่ของเพื่อนที่เคยรักษาด้วยดีมาเหมือนกัน
ทำให้เราปลงได้ว่า รูปลักษณะภายนอก

พอเรารักษาหาย
มันก็จะดีขึ้นเอง

แม่ของเพื่อนบอกว่า
หลังจากแม่หายแล้ว
แม่กลับดู"บรี้ง"
สวยกว่าก่อนอีก!

เราเลยมีกำลังใจ เข้าใจแล้วว่า
เดี๋ยวฉันก็กลับเป็นเหมือนเดิมได้

พอปลงได้..
เราเลยถ่ายรูปพีเล่นกับน้องชะเลย!!

ได้รู้ว่าตัวเองเหมือนดาราจัง...

จ.13/04/2552

THINK +

- + ในที่สุดก็ลดน.ห.ได้แล้ว!! ทั้งที่ปกติลดเท่าไรก็ไม่ลงซักที!! 555
- + ได้เก็บภาพแปลก ๆ ของตัวเอง 555 คนเราจะมีโอกาสได้หัวล้านบ่อยแค่ไหนเชียว!
- + ได้เห็นปานแดงหลังหัวตัวเองครั้งแรก!! (ปกติผมบังมองไม่เห็น)
- + ได้รู้ว่าตัวเองก็หัวทงหน้ารักดีนะ=เห็น
- + พอหัวล้านแล้วก็เงินสบายดีนะ= อออิ

บอกตรง ๆ ตอนแรก เรารับไม่ได้เลย ไม่อยากมองกระจกเท่าไร...แต่สิ่งที่คอยเป็นกำลังใจให้เราไม่ให้รู้สึกเกลียดตัวเองไปซะก่อน คือการที่คนรอบข้างที่เห็นเราเปลี่ยนไปแต่เค้าก็ไม่ได้รังเกียจเราเลย ถึงเราจะโทรมหรือหน้าเกลียด รูปร่างหน้าตาเปลี่ยนไปขนาดไหน แต่พวกเค้าก็ยังดีกับเราเหมือนเดิม... เหมือนก่อนที่เราเคยเป็น แค่นี้เราก็รู้สึกขอบคุณมากแล้วจริง ๆ

คนเราบางทีเวลาเจอเรื่องที่ทำให้รู้สึกแย่มาก ๆ
ต้องยอมรับความจริงให้ได้ก่อน ว่าสิ่งนี้มันเกิดขึ้นแล้ว
มันคือความจริงที่เราต้องอยู่กับมันให้ได้ พอใจเราปลง
ยอมรับความจริงได้แล้ว อะไร ๆ มันก็ดูสบาย ๆ ไปหมด
เรื่องเล็กน้อยก็ทำให้เรามีความสุขได้ มันคือการอยู่กับ
ความเป็นจริงให้มีความสุขนั่นเอง!!

ขอบคุณทุกคนมากที่ไม่เคยรังเกียจเราเลย

เราเคยถามพวกเค้าว่า

“หน้าตาเจ้เป็นแบบนี้ กลัวเจ้ไหม? รับได้ไหมเนี่ย?”

น้องก็ตอบว่า

“ไม่เห็นจะมีอะไรเลย

ป่วยก็โทรมไปหน่อยแต่ก็เจอเจ้คนเดิม”

กับเพื่อนเราถามว่า

“เราห่วยล้าน ยังรับเราได้ไหม?”

เค้าก็ถามกลับว่า

“แล้วตอนนี้ เค้าต่างจากเดิมไหม?”

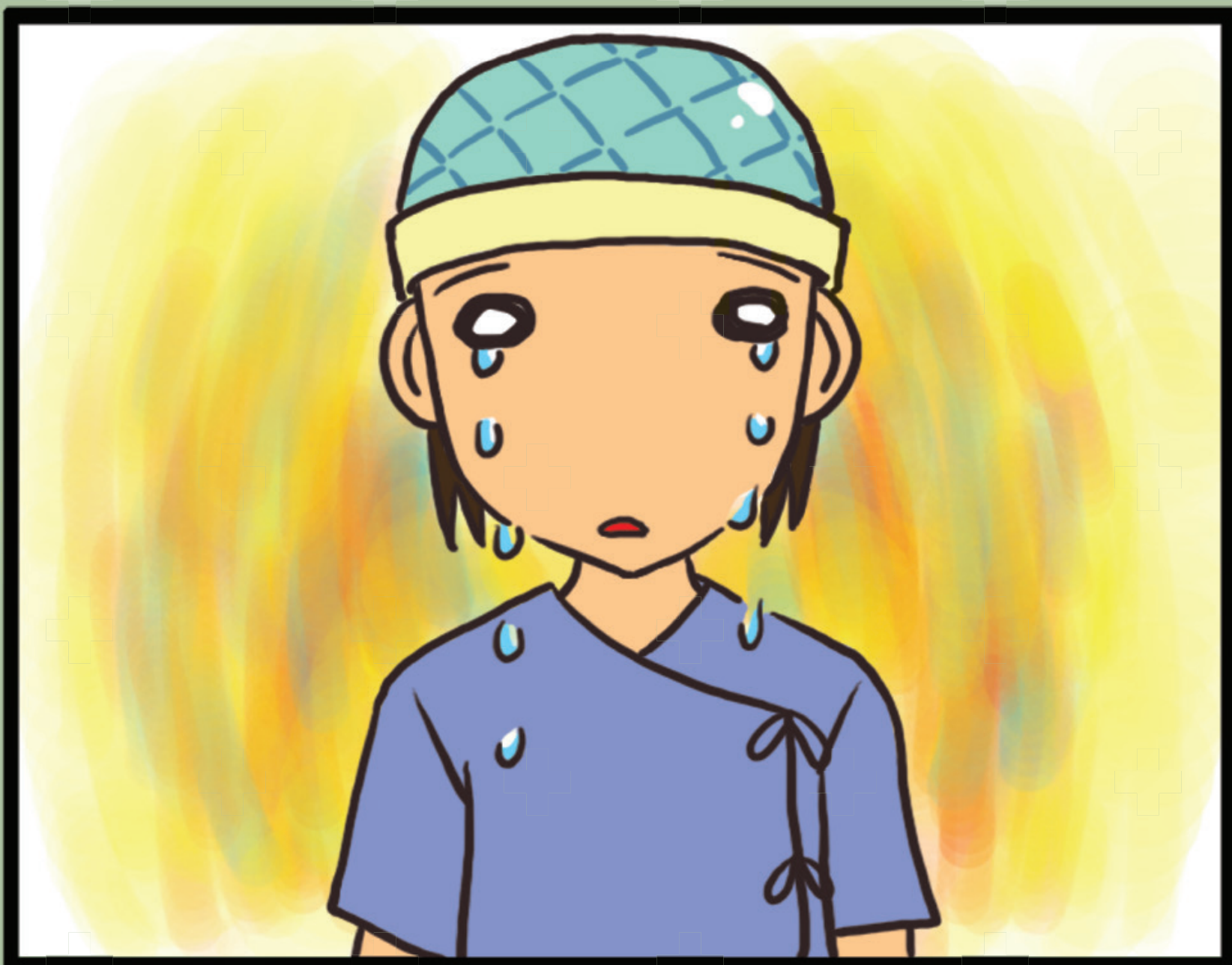
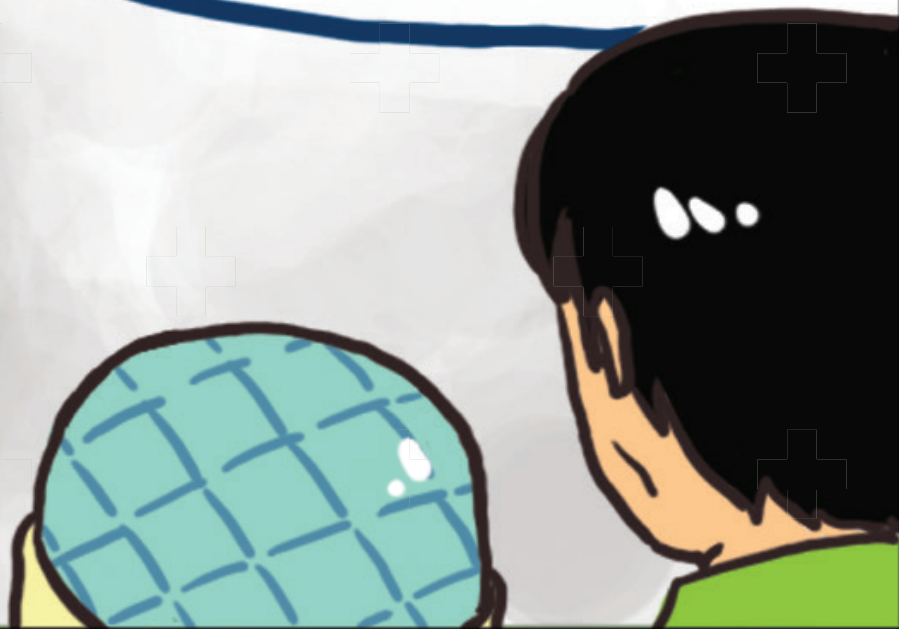
ขอบคุณทุกคนมาก ๆ จริง ๆ นะคะ

จบคอร์สที่หนึ่ง

ตอนเช้าหมอโรคเลือดมาตรวจ

ตอนนี้อาการดีขึ้นแล้วนะคะ
เดี๋ยวเราจะเริ่มตรวจเพื่อ
ดูผลต่อและเริ่มคอร์ส2
ต่อเลยนะคะ

พ.15/04/2552

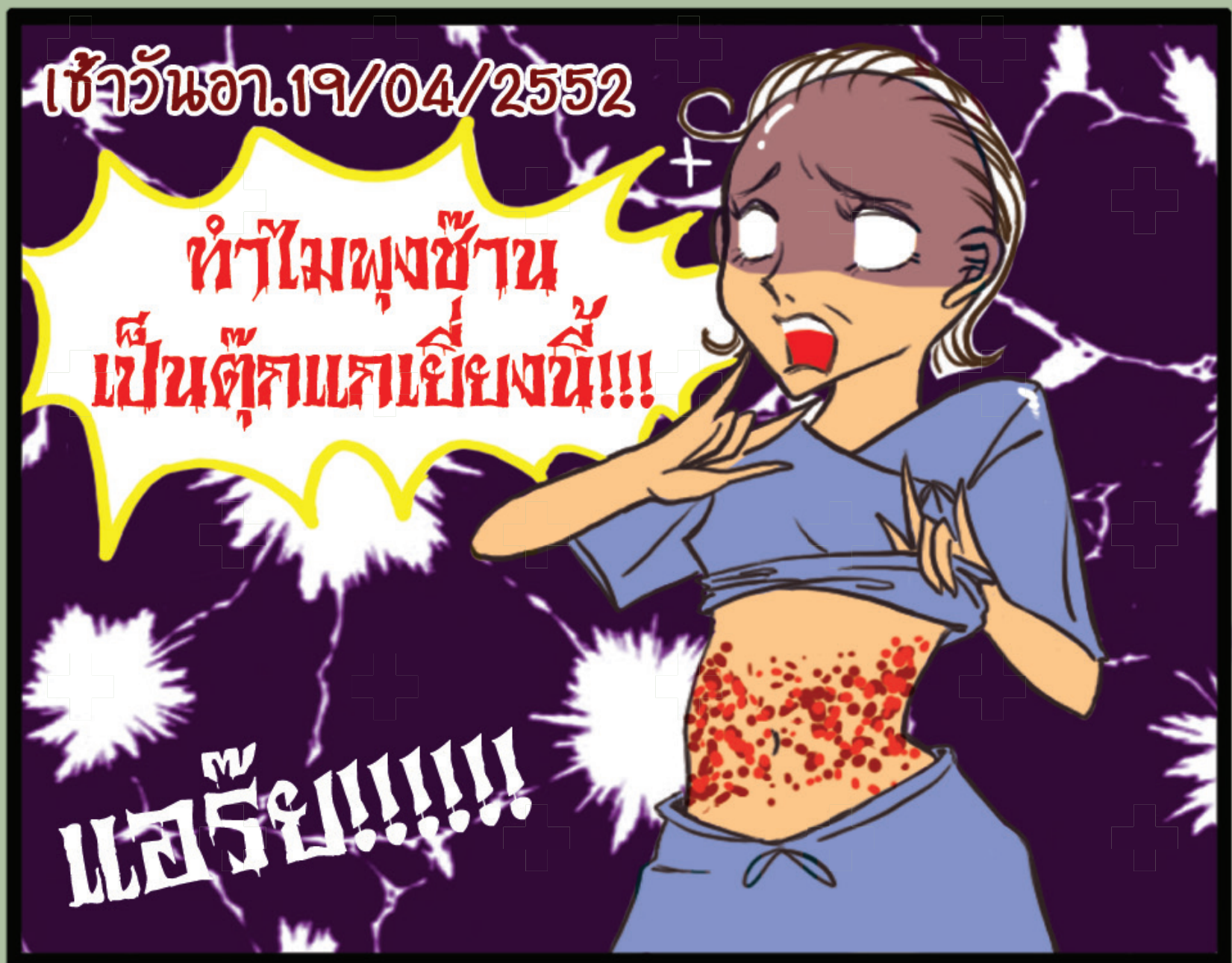
เพียงจะเข้าใจว่า การดีใจจนกลั้นน้ำตาไว้ไม่อยู่ มันเป็นยังไง ตอนที่ฟังคุณหมอบอกว่า ผ่านคอร์สที่ 1 แล้วนะคะ อยู่ ๆ น้ำตาเราก็อไหลออกมาเอง ด้วยความอัดอั้นที่ทนมาตลอด

กว่าเราจะผ่านคอร์ส 1 ไปได้ มันเจ็บปวดทั้งกาย เจ็บปวดทั้งใจ ทรมานกับการรักษาต่าง ๆ ที่อยู่ ๆ ก็ต้องมาเจอโดยไม่ได้เตรียมตัวเตรียมใจเลย การที่ต้องยอมรับกับสภาพที่ตัวเองป่วย กว่าเข้าใจ กว่าจะทำใจได้ มันก็ต้องใช้พลังใจมากเช่นกัน แล้วพอได้รู้ว่ามันผ่านไปได้แล้ว ถึงจะแค่ 1 คอร์ส แต่เราก็ตีใจมาก ๆ มันช่วยสร้างความหวังและกำลังใจให้เราได้มากจริง ๆ ความหวังว่าเราจะต้องหายเราจะต้องกลับไปแข็งแรงเหมือนเก่าได้!!

THINK+

มีความหวังกับชีวิต
แต่ใจก็มีความสุขมาก ๆ แล้ว

ผีบน

อา.19/04/2552

ทำบุญ

วันนี้ที่บ้านทำบุญตรุษระกุลกันและทำบุญ
ให้เราด้วย

ช่วงเช้า

อ้อ! โห! แม่..บอก
น้องด้วยว่ากำลัง
จะปล่อยปลา
กันอธิษฐานด้วยนะ

เออ..พอดีน้องเค้า....

คว๊วววววว!!!

โดนยาแก้พิษเข้า
ไปหลับเป็นตายเลย

อ้อ..กำลังจะกรวดน้ำ
ให้น้องอธิษฐานด้วยนะ

ช่วงสาย

เออ...น้องเค้ายัง.....

ครอากากากาก!!!

บูด!!

ทำนองก็อุบาทว์
แถมตลกขำเขม้นอีก...

อา.19/04/2552

อา.19/04/2552

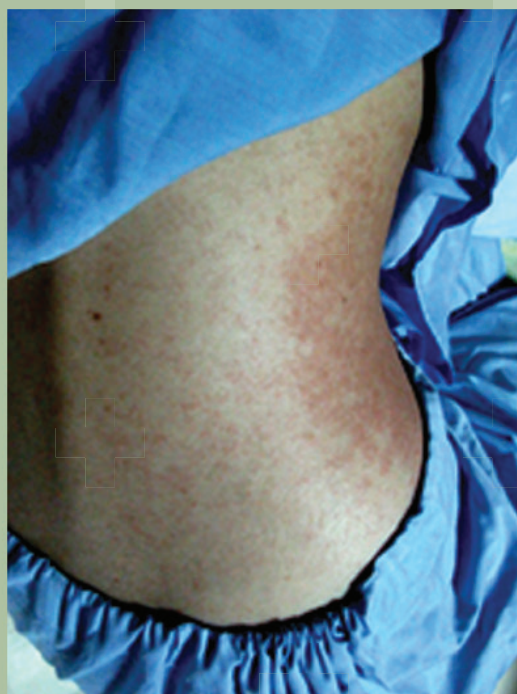
ผื่น

กรรมของชีวิต... หลังจากจบคอร์ส 1 หมอบอกว่าให้กลับไปพักผ่อนที่บ้านได้ เราดีใจมาก ในที่สุดก็ได้กลับบ้านซักทีหลังจากเข้า รพ. มานาน แต่โชคร้ายเราดันมีผื่นแดงขึ้นทั้งตัวก่อนเลยอด ต้องอยู่ รพ. ต่อ... หมอบอกว่าเป็นผื่นแดงที่เกิดน่าจะมาจากการแพ้ยา ซึ่งคาดว่าจะหายที่ได้รับเข้าไปภายในระยะเวลาช่วง 2 เดือนก่อนหน้านี้ นั่นหมายความว่าเราอาจจะแพ้ยาที่ได้รับเข้าไปตัวใดตัวหนึ่งตั้งแต่เราเข้าร.พ. แล้วมันเพิ่งจะมาออกอาการ...

อา...คุณหมอคะ...หนูรับยาเข้าไปร้อยแปดแล้วหนูจะไปได้ไงละเนี่ย!!! TvT

THINK+

โชคดีที่ไม่คันมาก
ไม่เจ็บคงเกาเป็น
กิจเลย T^T

ผลการเจาะไขกระดูกครั้งที่ 2

เจาะไขกระดูกครั้งที่ 2 เราต้องย้ายไปเจาะอีกตึกหนึ่ง

ตอนเจาะเราก็อดครวญไปตามสถานการณ์
แต่พอเจาะเสร็จ น้ำตาเราเพิ่งจะมาแตกซะงั้น?

เย็นวันนั้น...

ผลการเจาะเบื้องต้น
ออกมาแล้ว ตอนนี้เหลือ
เซลล์ตัวอ่อนเม็ดเลือดขาว
ต่ำกว่า 5% แล้ว

พจ.23/04/2552

เรากับแม่ยังงงอยู่ว่าเซลล์ตัวอ่อนเม็ดเลือดขาว
ต่ำกว่า 5 ✖ เนี่ยมันทำไมหรอ ? 555 (พวกไม่ศึกษาข้อมูล)
คนเราร่างกายปกติ ต้องมีเซลล์ตัวอ่อนเม็ดเลือดขาว
น้อยกว่า 5 ✖ แต่ของเราผิดปกติ มีเซลล์เพิ่มขึ้นเกือบ
100 ✖ แสดงว่าตอนนี้ผลการรักษาของเราคืบหน้าไปได้
ด้วยดี เราก็คี HAPPY ~ ดีใจ

รวมเส้นทางการต่อสู้คอร์สที่ 1

ต่อสู้กับน้องคิโม 10 วัน

เพลิงงพลาจันต้องเข้า ICU

สูญเสียของรักไป...

คอร์สการรักษาขั้นที่ 2

จ.27/04/2552

ขึ้นการรักษาคอร์ส 2

หลังผลการเจาะไขกระดูกเป็นไปด้วยดี หมอโรคเลือดที่คอยดูแลเรา ก็มาบอกว่าจะเริ่มทำการรักษาต่อในคอร์สที่ 2 เราต้องอยู่ รพ. ต่ออีกเดือน ตอนแรกเราก็แอบดีใจนึกว่าจะได้กลับบ้าน T^T ก็ต้องอดไปตามระเบียบ

การรักษาในคอร์สที่ 2 ก็คือการให้คีโมเหมือนเดิม แต่จะเป็นการให้เพื่อป้องกันในส่วนของไขสันหลังกับส่วนสมอง เพราะในคอร์สที่ 1 เราได้รับยาคีโมทางเส้นเลือดจากแขน ร่างกายคนเราก่อนที่สารต่าง ๆ จะเข้าสู่สมอง มันจะมียามคอย “เลือก” ที่จะอนุญาตให้ใครเข้าไปถึงสมองได้บ้าง?

ถ้าเปรียบให้ร่างกายเป็นปราสาท สมองก็เป็นเหมือนกษัตริย์ ที่ต้องมียามคอยเฝ้าด้านหน้า คอยดูว่าใครจะเข้าได้ เข้าไม่ได้ แล้วน้องคีโมที่เราได้รับทางเส้นเลือดจากแขน ยามก็ไม่ยอมให้เข้าเพราะเค้าเห็นว่าเป็นอันตราย เราจึงต้องหาทางลับเพื่อให้เข้าถึงสมองได้

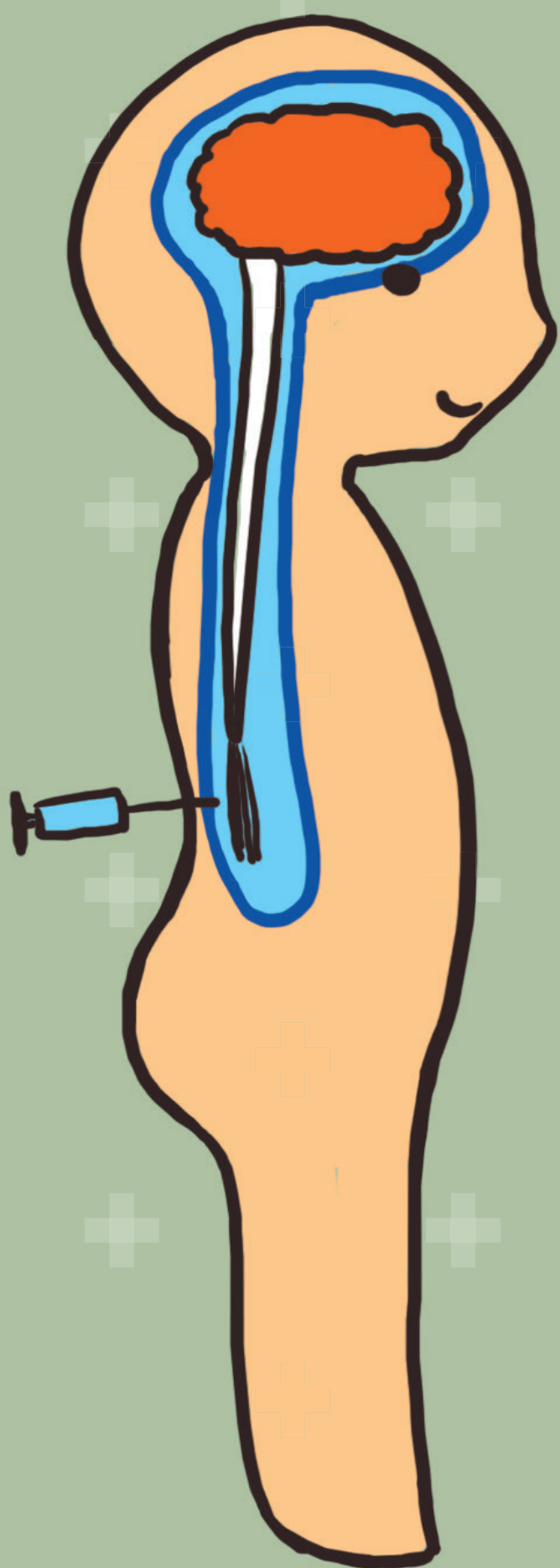

Blood-Brain Barrier

!! NO !!

ทางลับในการเข้าถึงสมอง โดยไม่ผ่านยाम
ด้านหน้า เราเลยต้องฉีดยาเข้าทางไขสันหลังแทน
เพราะระหว่าง ไขสันหลังกับสมองจะมีเยื่อหุ้มอยู่
ทำให้เกิดช่องว่างที่สามารถเชื่อมไปถึงสมองได้ เราก็
แอบส่งน้องคีโมเข้าไปได้ โดยใช้วิธีการฉีดยา
เข้าไขสันหลังของ คอर्सที่ 2 นี่เอง

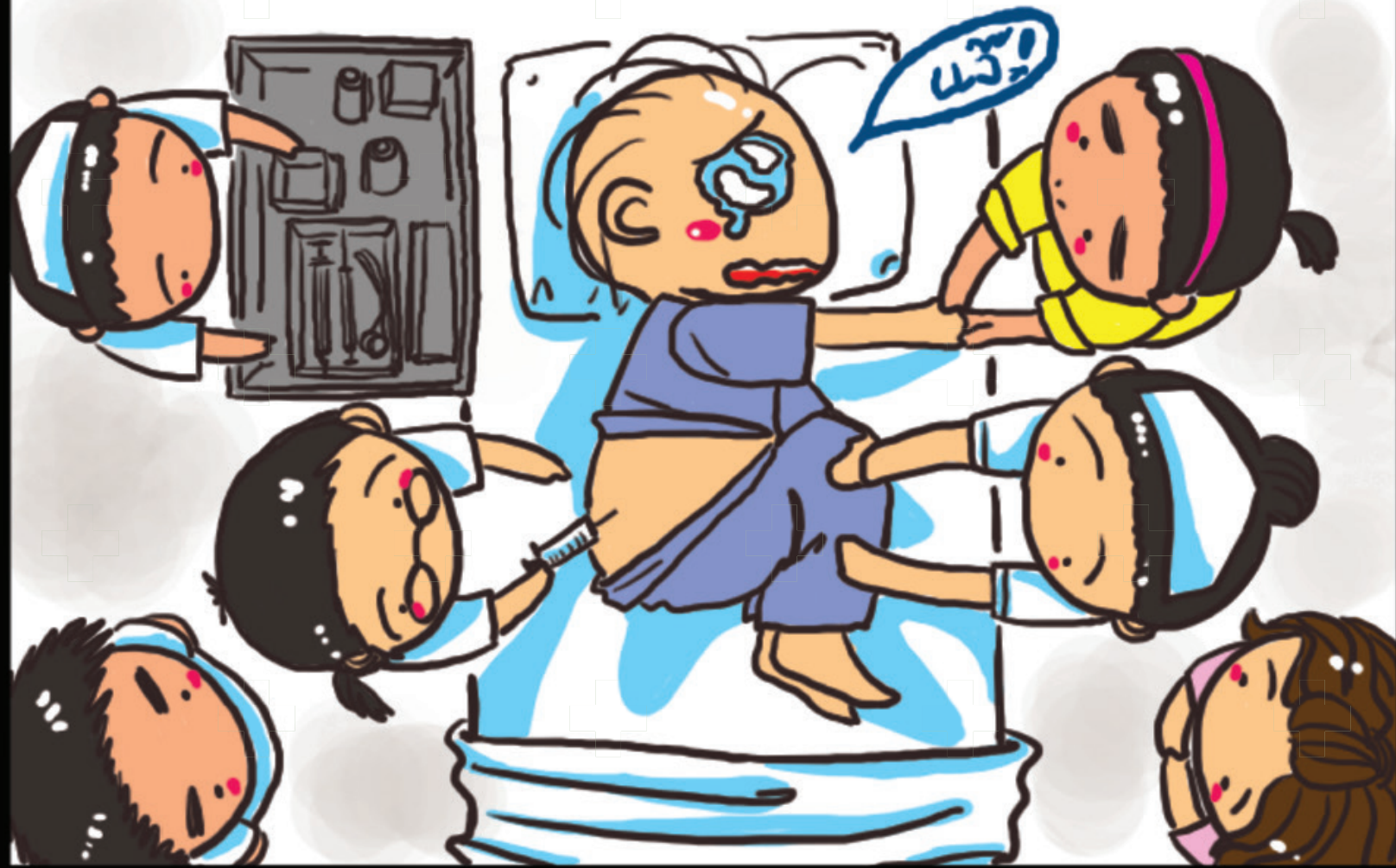
เมื่อเข้าใจรายละเอียด
ต่าง ๆ แล้ว เราก็ต้องเตรียมตัว
เตรียมใจกับการรับมือคอर्स 2
แต่บอกตามตรงว่าคอर्सนี้ เรา
เริ่มจิตตกและรู้สึกเหนื่อยใจ
อาจจะเพราะอยู่ รพ. มานานจะ
2 เดือน ไม่ได้ออกจากห้องเลย
พอรู้ว่าต้องอยู่ต่อไปอีกเดือนก็
เครียดเลยค่า...

ฉีดยาดีโมเข้าไปในสันหลัง

เราต้องฉีดยาดีโมเข้าที่ไขสันหลังทั้งหมด 4 ครั้ง
ฉีดอาทิตย์ละครั้งทุกวันจันทร์

อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
		เดือน 4			เดือน 5	
26	27	28	29	30	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23

เราต้องนอนหงอตัวเป็นกิ้งเพื่อให้หมอนัดยาเข้าไปใน
ไขสันหลังได้ ตอนฉีดยาเราก็หน้าตาแตกเหมือนเดิม

การฉีดต้องดูดน้ำไขสันหลังออกไปก่อนจึงฉีดยา
เข้าไปในปริมาณที่เท่าๆกันได้...

effectจากการฉีดทำให้เรางงๆ ไม่ได้มันจะปวดหัว
และปวดเบ้าตามากๆ ต้องนอนราบอย่างเดียวซึ่งตอน
กินข้าวจะลำบากมาก ทำเอาเราเบื่ออาหารไปเลย

ประมาณ 1 อาทิตย์ถึงจะหาย...

ซึ่งมันก็วนมาถึงวันที่ต้องฉีดยาครั้งใหม่อีกครั้ง

จ.27/04/2552

สถิติแตก

ในการฉีดดีไม่เข้าไขสันหลังครั้งที่ 2 ไขสันหลัง
ไม่ยอมออกมา หมอเลยต้องเจาะอีกครั้ง...

ทำไมเจาะครั้งเดียวไม่ได้ล่ะ?

เจาะแล้วก็เวียนหัว

ไม่อยากโดนอะไรแบบนี้แล้ว!

เป็นโรงพยาบาลจะตายแล้ว

ทำไมเราต้องมาเจาะอะไรแบบนี้ด้วย!!

เหนื่อยเหลือเกิน

ขั้นตอนการรักษาทำไมมันมากมายขนาดนี้!

ทรมานใจเหลือเกิน

ต้องเจาะอีกตั้ง 2 ครั้ง

จะไม่ไหวแล้วนะ!!

หลังจากเจาะเสร็จ หมดออกไปจากห้อง

แฉะ!!!

โห!!!

เราก็สติแตก นอนคลุมโปงร้องไห้คนเดียว

เหนื่อยใจเหลือเกิน...

จ.04/05/2552

มุงมั้น!

วันนี้บอกลกับพลอยไปเจาะเลือดดูว่า
stem cell เข้ากันได้หรือเปล่านะ

ใครจะเข้าไปเจาะก่อน?

สวัสดีค่ะ พี่จะอธิบายเรื่องการmatch
stemcell ให้ฟังนะคะ ...

จ.04/05/2552

การปลูกถ่ายไขกระดูก

การปลูกถ่ายไขกระดูกหรือการปลูกถ่ายเซลล์
ต้นกำเนิดเม็ดเลือด (Stemcell transplantation)
คือการเปลี่ยนเซลล์ต้นกำเนิด (Stemcell) ใหม่

ผู้ป่วยจะมีคุณแม่เซลล์ต้นกำเนิดที่ผิดปกติ (แบบ
ที่อธิบายในนิทาน) เราจึงต้องเปลี่ยนคุณแม่ใหม่ ให้เป็น
คุณแม่ที่ปกติ

>> คำถาม? << แล้วเราจะหาคุณแม่คนใหม่จากที่ไหน?

1. จากไขกระดูกของผู้ป่วยเอง นำมาเก็บแช่แข็งไว้
2. จากพี่น้อง ที่เกิดจากพ่อและแม่คนเดียวกัน มีโอกาส
ตรงกันแค่ 25%
3. จากผู้บริจาค Stemcell ซึ่งโอกาสที่จะตรงกันได้มี
เพียง 1 ในหมื่น เท่านั้น

โรคบางโรคไม่อาจจะรักษาให้หายได้ด้วยยาแต่
รักษาได้ด้วยการปลูกถ่าย Stemcell ซึ่งผู้ป่วยทำได้
แค่ประคองอาการและรอว่าจนกว่าจะมีผู้บริจาคที่
เข้ากันได้ บางคนต้องรอ...รอจนหมดเวลาของเค้า
หากเราช่วยกันบริจาค Stemcell โอกาสที่เค้าจะได้มี
ชีวิตอยู่ต่อก็จะเพิ่มขึ้นนะคะ

สิ่งที่ผู้ป่วยต้องการ ไม่ได้มีเพียงการบริจาคเลือด
อย่างเดียว หากแต่เค้ายังต้องการ

- พลาสมา (Single Donor Plasma)
- เกล็ดโลหิต (Single Donor Platelets)
- เม็ดโลหิตแดง (Single Donor Red Cell)
- เซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิต (StemCell)

หากใครสนใจอยากบริจาคลองไปดูรายละเอียด
และสถานที่บริจาค ได้ใน www.redcross.or.th นะคะ
มีที่รับบริจาคอยู่ทั่วประเทศไทยเลยค่า

ไปบริจาคเลือดกันเถอะค่ะ
เลือดของคุณเพียง 1 ถัง
สามารถต่อชีวิตคนได้ 1 ชีวิต
เลือดของคุณช่วยคนป่วยให้รอด
จากความตายได้จริง ๆ
ขอบคุณทุกคนที่ช่วยกันบริจาค
คุณช่วยให้เรารอดชีวิตมาได้ค่ะ

ทำหน้ากากฉายรังสี

วันนี้จะทำmaskหน้าให้ณะคะ
อุ่นๆที่หน้าหน่อยนะคะ

ค่า!

หลับตาด้วยนะคะ

maskหน้าคือ
อะไร? อุ่นๆ
คงสบายๆ

คล้ายๆขวด
หน้าหรือเปล่า
?

ตื่นตื่น~

จ.01/06/2552

คอร์สที่สองหลังจากนิตยาเข้าไพล์หลังครบทั้ง 4 ครั้ง เราก็ได้กลับบ้าน ดีใจมาก ๗ แต่เราต้องไปรับการฉายรังสีที่ส่องมองด้วย เพื่อไม่ให้เซลล์มะเร็งไปฝังตัวที่ส่องมองแล้วกลับมาอีก เราต้องไปฉายรังสีที่ส่องมองไปกลับ รพ. ทั้งหมด 12 ครั้ง

ในตอนแรกเราเบื่อกมาก ๗ ที่ต้องไปกลับ รพ. ทุกวัน เพื่อไปนอนฉายรังสี 5 นาที แต่ระหว่างที่นั่งรอฉายรังสีก็ได้คุยกับคนไข้คนอื่น ๗ ที่มารอฉายเหมือนกัน บางคนเป็นมะเร็งที่เต้านม ลำไส้ กระเพาะ หรือต่อมน้ำเหลือง พวกเค้าต้องฉายกันตั้ง 30 กว่าครั้ง! เราเลยรู้สึกว่าการฉายเราน้อยมากแล้วละ

การทำ mask คือหน้ากากไว้สำหรับ lock ส่วนที่จะฉายรังสีไว้ ไม่ให้ขยับผิดตำแหน่งในการฉาย จึงต้องรัดส่วนนั้น ๗ ให้แน่นมากที่สุด อึดอัดมาก ๗ !! จมูกบีบหน้าเป็นหมูเลย !!! :D

THINK+

ครั้งหนึ่งในชีวิตที่ฉันได้
เป็นเนื้อหมูโดนเนื้อ 555

หมอนัดดูผลเลือด

เออ..ผลเลือดออกมาบอกว่ามีเซลล์ตัวอ่อนมะเร็ง
อยู่7%นะคะแต่หมอslideแล้วก็ไม่เป็นไรนะ..
แต่อย่างไงก็ต้องลองเจาะไขสันหลังเพื่อตรวจดูนะคะ
เดี๋ยวหนูตามหมออีกคนไปเลยนะ...

โล้ไว้กแล้ว →

มาพบศกส่งหน้าสถานเสปษช...

ใกล้เสร็จแล้วนะคะ

ดำ..

พ.19/08/2552

คอร์สการรักษาขั้นที่ 3

ขึ้นคอร์ส 3

หลังจากจบการฉายรังสีทั้งหมด 12 ครั้ง ก็ขึ้นคอร์ส 3 เป็นคอร์สฟื้นฟูร่างกาย หมอให้พัก 1 อาทิตย์ แล้วเริ่มทานยาต่อไป 2 เดือน เป็นยาคีโมแบบกินซึ่งมีผลต่อตับ แต่ก็ไม่ได้ทำให้เม็ดเลือดขาวตกเยอะมาก

คอร์สนี้ เราได้อยู่บ้านพักผ่อน ๆ ดีใจมาก ๆ ที่ได้กลับมาบ้าน แต่ก็ยังไม่สามารถออกไปไหนมาไหนได้ เพราะถึงยาจะไม่กดให้เม็ดเลือดขาวต่ำมากก็จริง แต่มันก็ยังไม่ปลอดภัยในเรื่องของการติดเชื้อ เรื่องอาหาร การกินก็ต้องกินแบบสุก สุกสุดยอดเหมือนเดิม คนที่จะมาเยี่ยมเราก็ต้องร่างกายแข็งแรง ถ้ามีน้ำมูกไอจาม ก็ขอให้อย่าเพิ่งมา เพราะจะเอามาติดเราได้ เวลาคนปกติเป็นอาการเค้าอาจจะไม่หนักมาก แต่ถ้าเราเป็น เราอาจจะต้องเข้า ICU เลยก็ได้ เพราะฉะนั้นต้องช่วยกันระวังเรื่องติดเชื้อกันมาก ๆ นะคะ

คอร์สการรักษาระดับที่ 4

พ.16/07/2552

ขั้นตอนคอร์ส 4

หลังจากจบคอร์สที่ 3 คือ การทานยาคุมอาการ
อยู่ที่บ้าน ระยะเวลาประมาณ 2 เดือนกว่า ๆ ก็ขึ้นการ
รักษาคอร์สที่ 4 เพื่อป้องกันการกลับมาของเซลล์มะเร็ง
อีกครั้ง

ขั้นตอนการรักษาของคอร์สที่ 4 คือ ให้ยาทาง
สายน้ำเกลือ ไปเข้า-เย็น กลับทุกวันพุธ ต้องโดนเจาะ
ให้ยาทางสายน้ำเกลือทุกอาทิตย์เลย แล้วคอร์สนี้เรา
ต้องฉีดยาเข้าไขสันหลังอีกแล้ว เพื่อไปกวาดล้างที่สมอง
กับที่หลังอีกครั้งและทานยาสแตียรอยด์ด้วย

หลังจากไม่ได้รับยาน้องคีโมแรง ๆ มาหลายเลยมี
ผล effect เต็มไปหมด เหนื่อย เพลีย พะอืดพะอม ใจสั่น
เจ็บปาก กระเพาะปัสสาวะอักเสบ ท้องผูก หิว เจ็บขอบลิ้น
ผิวแห้ง ผมร่วง!! ที่ร่วงอยู่แล้วก็จะร่วงอีก จะไม่เหลือ
อะไรให้ร่วงแล้วนะยะ!!

เฮ้อ ๆ ...อะไรจะมากมายขนาดนี้นะ

ช่วงคอร์สที่ 4 - ยาสดเดี่ยวรอยดัด

เป็นคอร์สที่ทรมานจิตใจและร่างกายเรามาก ๆ
ส่งสารคนที่ต้องมาดูแลเราด้วย เพราะคอร์สนี้เรารับ
ยาสดเดี่ยวรอยดัดเข้าไปเยอะและนาน มันเป็นยาที่ผล
ข้างเคียงเยอะมาก ๆ ซึ่งยामันก็มีทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่ง
ผลเสียก็มีทั้งช่วงที่กินยาและ หลังจากหยุดยาแล้ว เรา
จะเล่าถึงช่วงที่กินยาก่อนนะคะ

ข้อเสียช่วงกินยา :

1. หิวมาก!! หิวตลอดเวลาเที่ยงคืน ตี 4 ตี 5 ก็ต้องลุก
มาหาอะไรกิน พอ 6 โมงเช้าก็หิวอีกแล้ว คือกินได้
ตลอดทั้งวันจริง ๆ
2. เพราะยामันทำให้หิว กระทบเราเลยเป็นแผลจากการ
ที่เข้าไปแรงให้กรดออกมา
3. รู้สึกจุกและเจ็บบริเวณขั้วกระเพาะตลอดเวลา
แน่นหน้าอกมาก หัวใจเต้นอ่อนแรง รู้สึกเหนื่อย
มาก

4. ตาเราเบลอ มองไม่ชัด ตำราบอกว่าหากกินมาก ๆ อาจจะทำให้ตาเป็นต้อกระจก หรือต้อหินได้
5. เป็นแผลง่ายเพราะยาไปทำให้ผิวบางและหายช้า

ข้อเสียหลังหยุดยา

1. ยาทำให้หน้าเราบวม ตัวบวม ขาบวม หนักไปหมดเลย เวลาเราจะลุกที่เหมือน ต้องหิวท่อนซุงไปด้วย!!

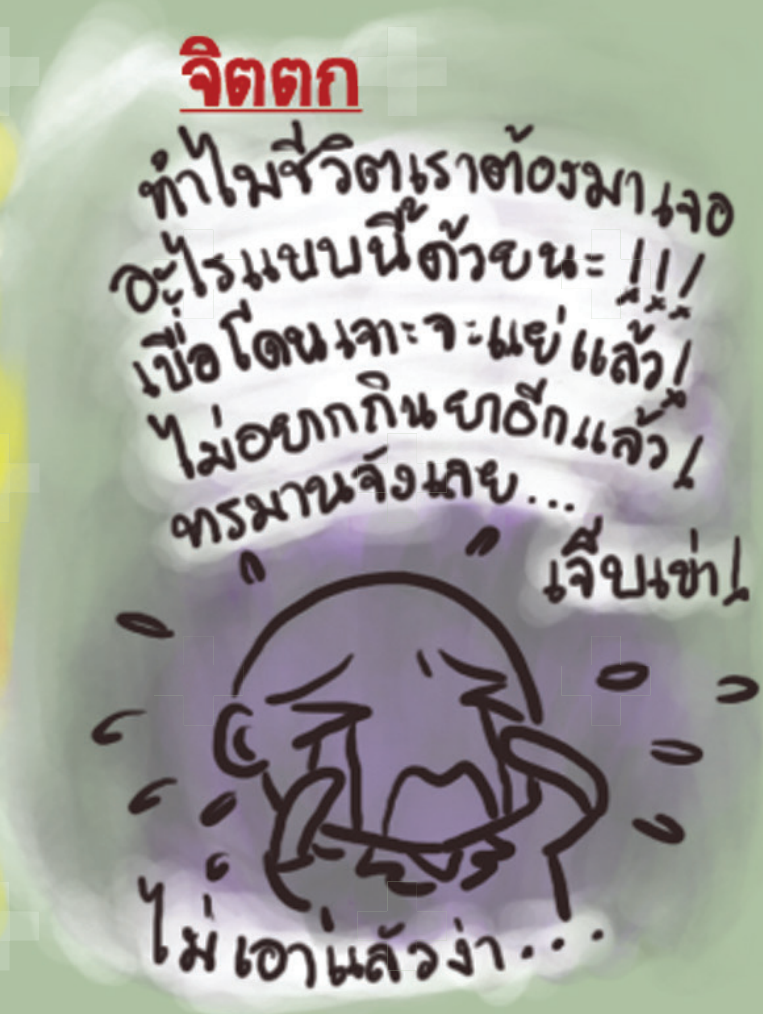

2. ต่อมหมวกไตเราพังชั่วคราวกลายเป็นคนที่ไม่สามารถรับรู้ความรู้สึกได้? เราไม่รู้ว่าตอนนี้เราปวดฉี่ไหม? ไม่รู้ว่าหิวหรือยัง? แล้วที่กินเข้าไปเรารู้สึกอึดอัด? ต้องคอยถามน้องว่า “เจ้กินพอยัง?” รู้สึกเหมือนตัวเองเป็นหุ่นยนต์เลย...

3. ปวดเข้า ปวดมากถึงมากที่สุด ปกติเวลาเราเจ็บหรือปวด เราจะทน (ถ้าไม่ใช่เรื่องโศกนาฏกรรมนะค่ะ) แต่นี้ปวดมาก ๆ จนทนไม่ได้ต้องร้องให้ออกมาเดินก็ไม่ไหว ปวดไปหมด บวกกับขาบวมหนักด้วย เวลาจะไปไหน มาไหนต้องมีคนช่วยพยุงตลอดเวลา ทรมาณจริง ๆ

4. ยาล์เตียรอยด์ ตามตำราบอกว่าหากใครทานเข้าไป
มาก ๆ เป็นระยะเวลาานาน จะทำให้กลายเป็นคนจิต
ฟุ้งซ่านได้!! ปกติเราเป็นคนอารมณ์ดีแต่หลังจาก
ทานยาเข้าไป เรากลายเป็นคนขี้ไวยวาย ขี้หงุดหงิด
อ่อนไหวง่ายมาก ๆ ใครพูดอะไรไม่ถูกใจ เราก็จะว่า
กลับไปเลย กลายเป็นคนโผงผาง ไม่เกรงใจใคร
อยากจะทำอะไรก็ทำ พออารมณ์ดีก็ดีมาก ๆ แต่พอ
เศร้านี้ก็หมองสุด ๆ กลายเป็นคนเหี้ยนไปเลย!!

ข้อดี

ไว้ม่าน้องมะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิด Lymphocyte (แบบที่เราเป็นอยู่) จึงจำเป็นต้องทานมันต่อไป...

ถึงมันจะมีข้อดีเพียงข้อเดียว!! แต่ก็ยังเป็นข้อเดียวที่สำคัญมาก เพราะฉะนั้นไม่ว่าคอร์สนี้มันจะทรมาณขนาดไหน แต่เราก็ต้องทน...ทนจนกว่าจะผ่านคอร์สนี้ไปได้ ลู้ๆ!!

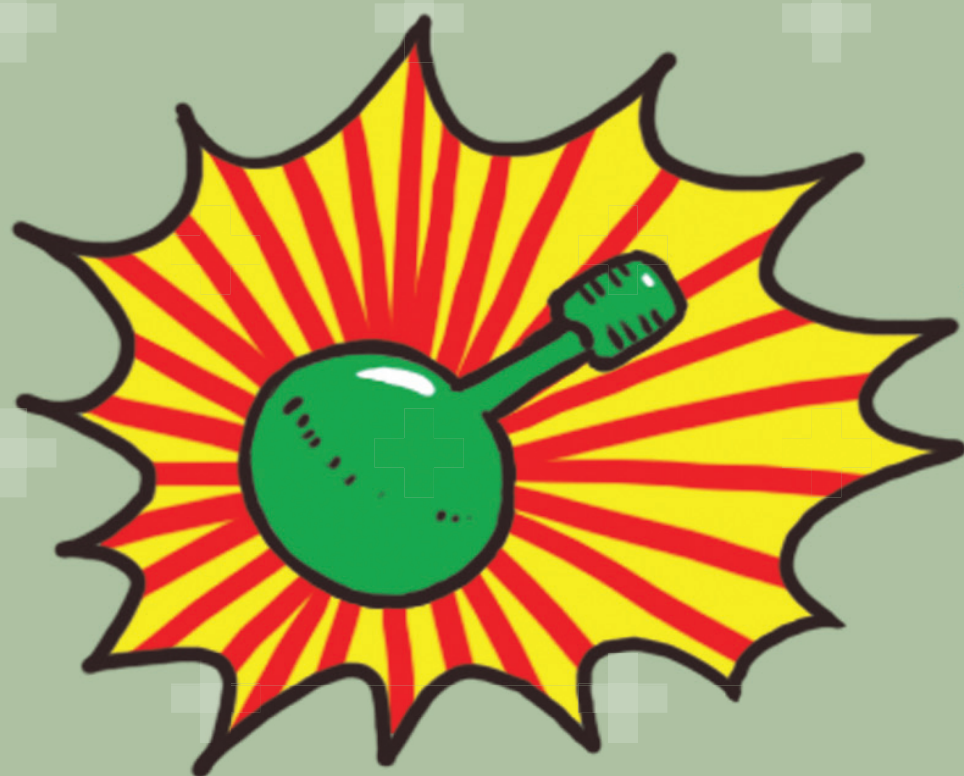

ช่วงคอร์สที่ 4 - ยาคีโม

คอร์สที่ 4 นอกจากยาทานแล้ว เรายังต้องไปรับ ยาคีโมทางสายน้ำเกลืออาทิตย์ละครั้ง ทั้งหมด 4 ครั้ง ด้วย ยาคีโมที่เราได้รับคราวนี้ ชื่อว่ายา Vincristine ผลข้างเคียงของมันก็คือทำให้ท้องผูกที่สุดในโลก!! ตอนนั้นเรากินยาถ่ายเท่าไหน้องอึสก็ยังไม่ยอมออก จนท้องเราเริ่มเหมือนลูกเตงโม ไม่ว่าจะใช้วิธีแบบไหน อย่างงี้~อย่างงี้~ก็ไม่ออก

เราลองทั้งยามะขามแขก (ยาถ่ายแบบเบา ๆ) ยา MOM (ยาถ่ายแรงขึ้นมาน้อย) ยาเหน็บ (เป็นเม็ด ใส่ไว้ที่ตุ๋ส) จนในที่สุด...ก็ต้องใช้วิธีสุดท้าย!!

ยาสวนทวาร (สำหรับเด็ก)

โดนไปซะแล้ว....

ตวงน้ำ

เดี๋ยวตวงน้ำให้ด้วยนะคะ
และจดด้วยว่าแต่ละครั้ง
น้ำไปเท่าไร

ลำบากแม่อีกแล้ว..

ไม่เป็นไรจ้า

ตอนแรก

เย้!!

อ๊ะ! 350
จริงด้วย!

หนักไหมคะ?

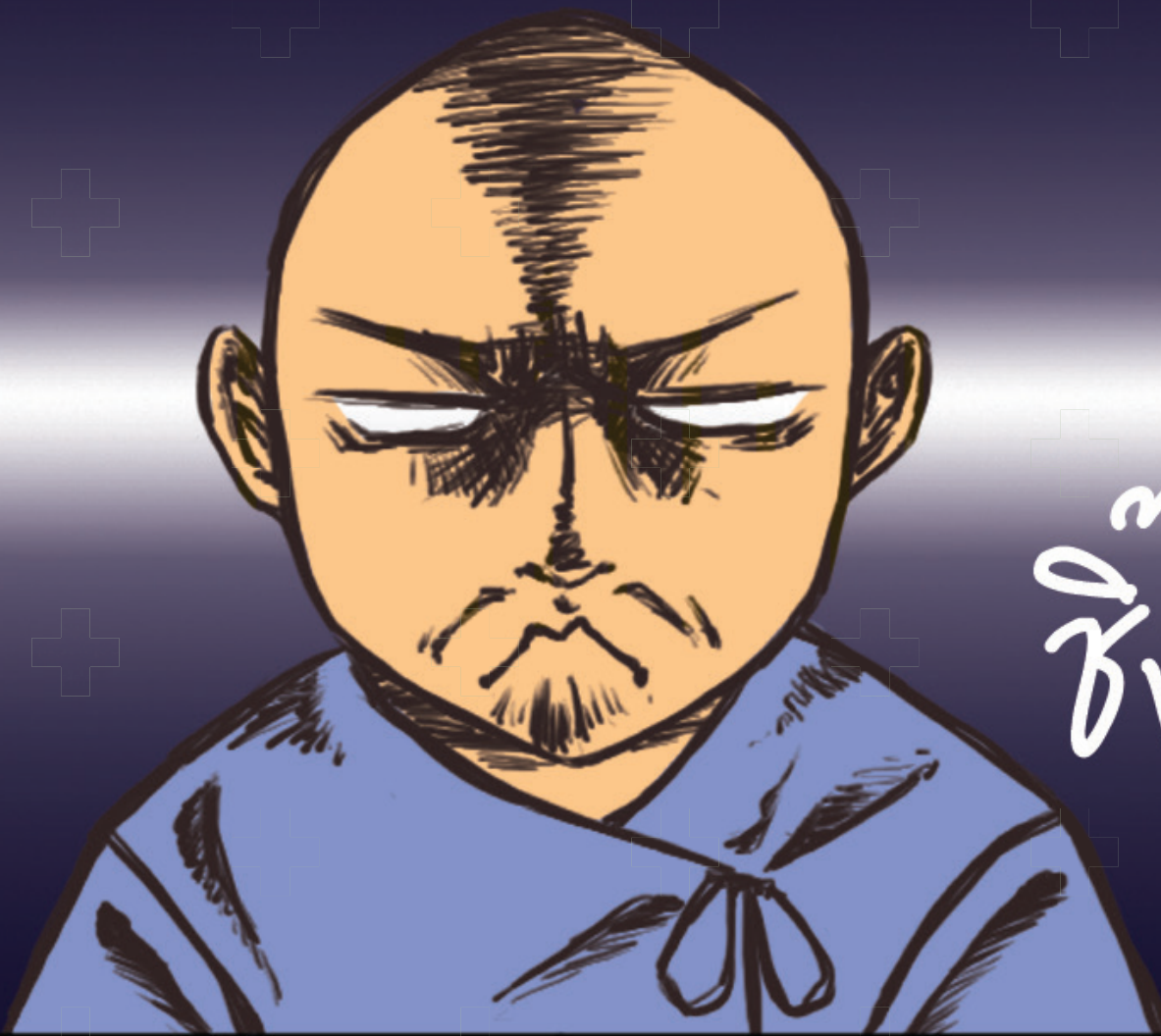
มาทายกันว่าเท่าไร?
หนูว่า 350มล.

แม่ว่า...
450มล.

นิดหน่อยจะ

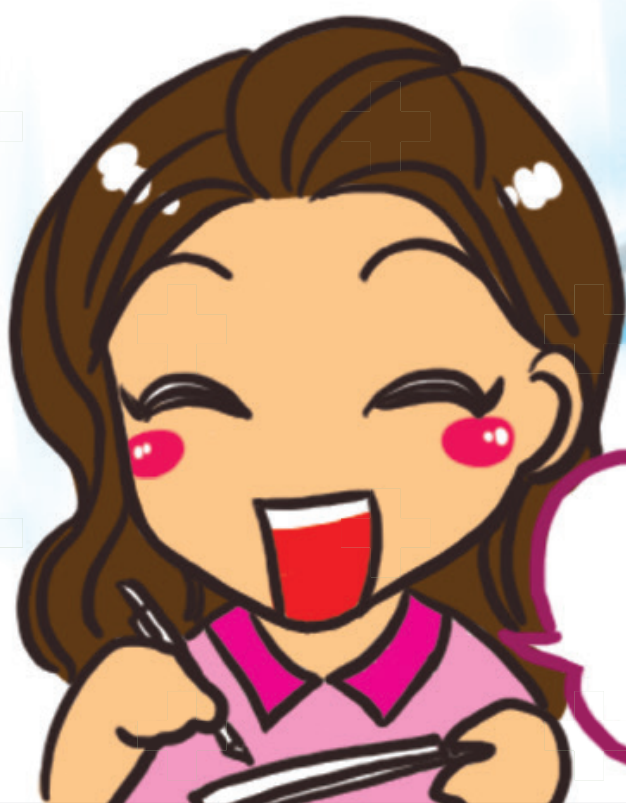

หลังจากเราหายถูกตลอด..ปัจจุบันเลย..

ชิง!

แม่ 400 มล.!!

จ้า!~

สบายแล้ว~
ไม่ต้องตวง

* เด็กดีไม่ควรลอกเลียนแบบ
ต้องผ่านการฝึกฝนก่อนเท่านั้น

THINK+

ฝึกฝนจนได้ชื่อใหม่ว่า
"ใช้จน=ดี"!! 555+

หลังจากจบการทานยาที่บ้านแล้ว เราก็ต้อง
ไปอยู่ รพ. อีก 4 อาทิตย์ เพื่อไปให้ยาทางสายน้ำเกลือ
ครั้งสุดท้ายและให้ยาทางใบกระดูกพร้อมเจาะไขสันหลัง
เอาไปเช็คอีกทีว่า หลังจากรักษามาตั้งแต่เดือน 3 จน
ถึงเดือน 11 ผลการรักษาเป็นอย่างไรตัวอ่อนของมะเร็ง
หมดไปหรือยัง ซึ่งผลก็ออกมาที่น่ายินดีที่ไม่มีเซลล์เหลือ
อยู่อีกแล้วค่า :D

คอร์สการรักษาขั้นที่ 5

นับตั้งแต่วันแรกที่ป่วยจนถึงตอนนี้ทุกอย่างที่เกิดขึ้น ถือว่าเป็นประสบการณ์ชีวิตที่ดูเดือดมากจริง ๆ ตั้งแต่เราป่วยก็ทำให้ได้รู้ว่า ชีวิตจริง ๆ แล้วมันเป็นอย่างไร ตอนป่วยที่เคยทำได้แค่นอนติดเตียง ไม่มีแรง แม้แต่จะยกแขนขึ้นมา แล้วตอนนี้ถึงจะยังไม่แข็งแรงมากแต่เราก็ลุกขึ้นมาเดินไปแปรงฟัน อาบน้ำ ดูแลตัวเองได้โดยไม่เป็นภาระรบกวนใคร ก็ดีมากแค่ไหนแล้ว

การที่ป่วยก็ทำให้รู้ว่ามีคนรักและเป็นห่วงเรา คอยให้กำลังใจเรามากขนาดไหน เรายื่นขอบขอบคุณทุกอย่าง ทั้งยาคีโม อาการข้างเคียง ถึงแม้จะทำให้เราทรมาณมาก ๆ แต่มันก็ช่วยให้เรารอดจากมะเร็งได้ ขอบขอบคุณความเจ็บปวดทั้งหลายที่ทำให้เรารู้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันไม่เกินความอดทนของมนุษย์เราหรอก

ตอนที่เรายังทำใจไม่ได้กับที่ตัวเองป่วย คิดแต่ว่าทำไมเราต้องเจออะไรแบบนี้ด้วยนะ ทั้งเจ็บทั้งปวด ไม่อยากจะทนแล้ว พี่พยาบาลก็เล่าให้ฟังว่า ตึกเด็กที่เป็นลูคีเมียเหมือนกันการรักษาก็ไม่ได้ต่างไปจากที่เราได้เจอ ต้องเจาะเลือด ฉีดยาเข้าไขสันหลังเหมือนกัน

เราจึงคิดว่า เด็กตัวเล็ก ๆ เค้ายังอดทนผ่านมาได้เลย แล้วเราซึ่งโตกว่าเค้า ทำไมจะอดทนไม่ได้!!

พ.ศ.17/12/2552

ขึ้นคอร์สที่ 5

ตอนนี้เรารักษามาจนจบคอร์สที่ 4 แล้ว กำลังขึ้น
คอร์สที่ 5 ต่อไป คอร์สที่ 5 คือการกินยาไปตลอด 3
ปีหรือตามผลเลือดที่ต้องคอยไปเช็คตลอดเดือนละครั้ง

สำหรับคอร์สนี้ ถือว่าเราได้กลับมาใช้ชีวิตปกติได้
เหมือนเดิมแล้ว ทุก ๆ อย่างที่เคยเจอมากับการกินยา
แค่นี้ ถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยมาก ๆ เลย

เราไม่รู้ว่าหลังจากนี้ไป มะเร็งจะกลับมาอีกไหม?
แต่เราก็มั่นใจว่า เราจะต้องรับมือกับมันได้แน่ ๆ !!!

ชนะมะเร็งได้แล้วค่า!!!

เก็บตก

นักมวย

แม่บอกว่า การที่เราป่วยเป็นโรคนี้เปรียบ
เสมือนเราต๋อยมวย ที่โดนฝ่ายตรงข้ามชก ชก ชก ชก
อยู่ฝ่ายเดียวแต่ ปิยะนุช ชะอย่าง ไม่ยอมหนีค่ง่าย ๆ
หรอก !!!

วิธีปั่นยา

ตอนช่วงคอร์สแรก เราต้องทานยาเพรดนิโซโลน (ยากลุ่มเดียวกับกับสเตียรอยด์) ซึ่งขมมากกกกกก! แล้วเราต้องทานครั้งละ 11 เม็ด (เม็ดเดียวก็น่าจะตายละ) ป้ากับแม่เลยช่วยหาวิธีให้เรากินยาได้ง่ายขึ้น จนได้วิธีปั่นยาขึ้นมา วิธีปั่นยาของแม่เราคือ

1. ล้างมือให้สะอาด
2. มาร่ายรำให้มือแห้ง (ลีลาแพรวพราว)

3. บดยา - ตำ ตำ ตำ ให้ละเอียดในครกเล็ก ๆ ให้เหมือน
เวลาบดอาหารเลี้ยงลูกปลา

4. อัดยาที่บดแล้ว ใส่แคปซูลใส่ (หาซื้อได้ตามร้านขาย
ยาทั่วไป)

จากเฟรดนิโซโลน 11 เม็ด เหลือเพียง 2 แคปซูล !
(แถมไม่ขมด้วย เปลือกแคปซูลกันไว้อยู่) หากใครทาน
ยากาน้ำวิธีนี้ไปใช้กันได้นะคะ =)

รวมบันทึกความทรงจำ

ห้องสาวเงิงไห้

ตอนที่ เจ๊ เข้าโรงบาล วันแรก พี่รอไข้ พี่เศร้าที่สุดใน
ชีวิต แด่ดสะอื้น ใจ พี่ ใต้ แด่บอกว่า ทำไม ใจ เป็น ขะป้า เน้นเอง
จน ก้ ใต้ แด่บอกว่า มัน เป็นไปไม่ได้ ใน เมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว ก็ ฝืนยอมมัน
จนก้ เรา ฝืน คอยใช้กำลังใจ เจ๊ ไม่ ~~ใช้~~ ใช้ ให้ เจ๊ มา เป็นช่วง พวกเรา !

ลูกๆเล่า มาดริ่ง ดันหาผ้าผอบไปไว้ ก็ต้องคิดว่า

9. ศึกษารายการราคาของสินค้าและบริการที่เปลี่ยนแปลง

98 อรรถ: ฤๅษีจิตวิ ก้าจวน หลัวลือ อรรถ: จ: เห็นว)

[illegible]

រាល់ ៣២៤ គណនេ ដ៏ ច្រើន ក្នុង ១២៤ ឆ្នាំ ក្នុង ១២៤

คุณแม่ใจหอน

DATE:

13

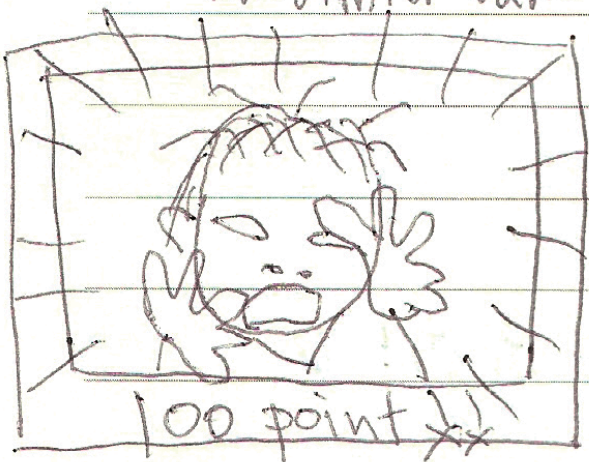
624 / 52

NO. :

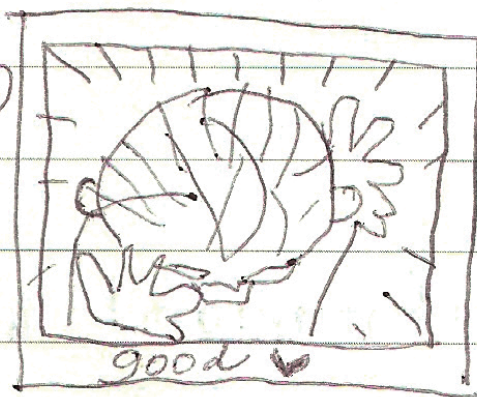
SUBJECT:

เราเริ่มบทงัดเรื่องผม

เราเริ่มปลงเรื่องผมกับ ~~พี่สาว~~ ร่วงท้อได้แล้ว อย่างไรมันก็คือ
ตัวของเราเอง ถ้ารับตัวเราเองไม่ได้ ใครจะมารับเราได้ละ!
พี่ แม่ ผละอ หากคนรับเราได้ เราจะยอมให้ตัวเราเองแพ้
ตัวเองได้อย่างไร คิดง่าย ๆ อันนี้ก็เลยทำรูปเขียนกับน้องผละอ
ไปเลย. อ้อ ภาพแบบ fatal frame ช่างทำ เห็นหัวตัวเอง
แล้วตกใจ เหมือนไฟไหม้ หรือมีสิ่งหลอนในภาพจริง ๆ กร๊าก!

4555

{fatal frame}

องอาจเป็นคนดัง ฮาๆ

DATE:

14

12พ '52

NO. :

SUBJECT:

รัก ปากกับแม่ ที่สุดในโลก เลยค่า ♡

จาก สมิโก้ (กอลลิ้ม). "ชีวิตคนเราต้องแลกเงินตราดัง ยี่" "

สภาพตอนนี้ เนชั่น สมิโก้ สดละ 555.+
หูกฉื่อ เนชั่น กรากกก! จำตัว 100.

เริ่มจิตตกตอนคอร์ส 2

แต่ ใจเรา อ่อนป๋อม

สั 7 7 7

ห: จ:

หนูจะพยายามค่า

แต่ช่วงนี้มันเหนื่อยเหลือเกิน เผลอๆไปเสียๆ เหนื่อยๆ
อย่างงี้ก็ไม่ว่าง พลังงานน้อย กำลังจะ ~~หมด~~ นมดแล้ว
ไม่รู้จะซาร์ตาเพิ่มอย่างไรวู้ดี

เหนื่อยกับจากทรवादเมื่อย กล้ามเนื้อ

เมื่อที่นั่นร้อนขึ้น ก็ปวดหน้าตาลอด

กลัวที่ห้องโถงเจาะ โถงมืด

Course 2 นี้เหนื่อยจังเลย หมดช่วงผ่านไปซัก... เหนื่อยเกิน

DATE: / /

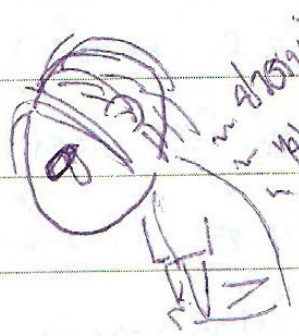
NO.:

SUBJECT:

นี่คือตัว...

ตอนเย็น นอนหลับสบาย กับแม่ช่วยกันปลูก ปลูกอะไรก็
ปลูกอะไร ก็กิน อะไรดี เปรี้ยวๆ เรากินคนเดียวหมด
กระป๋องเลย ~~กินกับต้มยำ~~ ~~ต้มยำ~~ ร.พ. > กะหล่ำปลี
กินผักหมด แต่ไม่ได้กินเนื้อไก่เลย มันเขียว ไข่ต้มลือๆ
ปลาๆ จะอ้วนอยู่แล้ว...

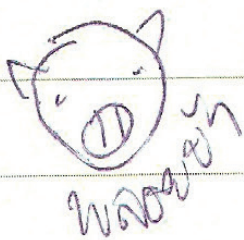
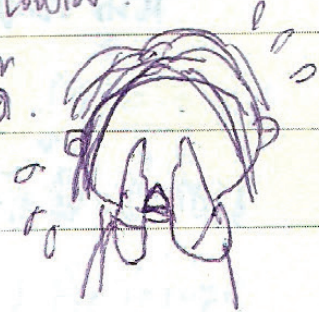

นี่คือตัวจริง...

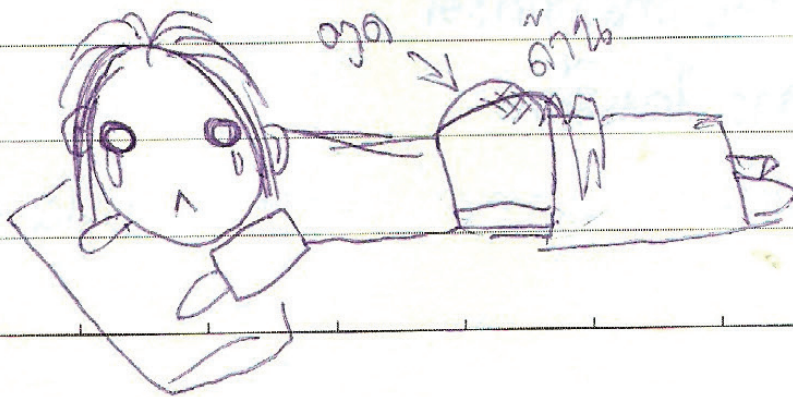

ไม่ออกจากไหนเลย... ที่โรงเรียนเลย มันไม่ได้ช่วยเลย.

อยากกลับบ้าน อยากกลับไปแค่ง แรเงเหมือนเดิม
อยากไปเที่ยวเล่น อยากให้กินอะไรก็ได้
ไปไหนเลยจะดีกว่าไม่ได้... เลี้ยงสัตว์.

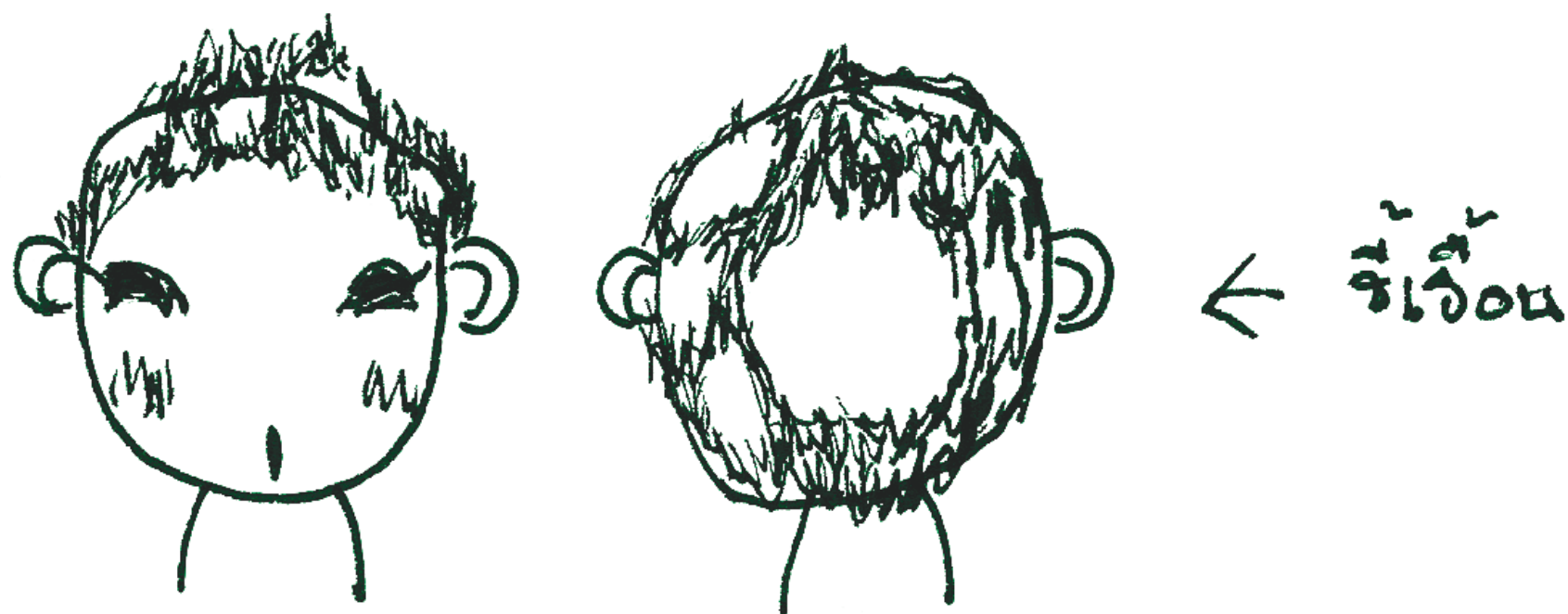

พาลูกเราไปไหนหมดค่า... ตอน course แรก
ถึงเวลาจะเล่นหนักก็ยังมีพรอ้อด พอตอนนี้
พรอ้อด บ้า พรอ้อด รรานาย ไปหมดเลย.

นอนหลับอย่าง
ไม่หมดเลย.

๑. คนที่นอนหลับพักผ่อนไม่เพียงพอ
 ๒. คนที่กินอาหารไม่สะอาด
 ๓. คนที่กินอาหารไม่สุก
 ๔. คนที่กินอาหารไม่สะอาด
 ๕. คนที่กินอาหารไม่สุก
 ๖. คนที่กินอาหารไม่สะอาด
 ๗. คนที่กินอาหารไม่สุก
 ๘. คนที่กินอาหารไม่สะอาด
 ๙. คนที่กินอาหารไม่สุก
 ๑๐. คนที่กินอาหารไม่สะอาด

หน้า เกือบหมดมาก ๆ ถ้าว่างก็ น่าจะว่างใน
อนาคตไปพอสมควร. ดำรง ขอบเขตนี้มัน

ឯកសារទី១០៖

trip ก็ แล่น!
"เด็ก" with nuchy!~

ไปเที่ยงวกับเพื่อนๆวันปีใหม่ 2552

+ พอด= "บรี้ง" ใจผด= ~ +

สมัยยัง มี ผม~

อยู่ในห้องน้ำก็งอ "ท่าง" น่่อง

จำชุดได้ ใจผดเอง..
ว่าเราวาดไว้ตรงใจนะ~

แบบหล่อๆ..

พี่ใหญ่! คุณซอง!

รูปสุดท้ายก่อนป่วนคืนนั้น 13.03.2552

ก่อนวันที่ป่วนไปรพ. เรายังไปกินเลี้ยงกับเพื่อนๆ อยู่เลย
อยู่ๆ ก็เป็นอุบัติเหตุซะงั้น! ไม่มีอะไรที่แน่นอนจริงๆ ชีวิตคนเรา..

เช้ารพ.วันแรก 14.03.2552

ตอนแรกคุณหมอยังไม่บอกว่าเราเป็นโรคอะไร
เพราะกลัวเราทำใจไม่ได้ แต่ไม่เป็นไรค่า!
หุซซี แกร่งอู๋แล้ว!!

พัดซี! เจร้อห!~

อารมณ์เศร้าๆเหงๆ

เจ็บง=...

←
สภาพหลังโดนเจาะไขสันหลัง
พร้อมเจาะเส้น central line
หน้าตาทรมานทุंगเลง...
หน้าตาอึดโรงสุดๆ
จำได้ว่ากลับมาห้องแล้ว
เหนื่อยมาก นอนเป็นตาขเลง

ตัดผมแล้วค่า~

ผมสั้นเท่าปากกว้าง

จ้อหวังกลางเป็น
เด็กม.ปลาย

ให้ทั้งหน้าเกลือ ให้ทั้งงา
และให้เลือดแกมมาอีก
เจาะหมดทุกส่วนแล้วค่า~

โดนเจาะ=2มือเลย T^T

เหงาได้อีก...

เท้าบวม!! หลังจากจากเบ
รับน้ำเกลือเข้าไปเยอะมาก
ทำให้เท้ากับบวมหนักไปหมด

ผมเริ่มร้องแล้ว
ยังรับไม่ได้เลยใส่หมวก
หน้าจิ้งเป็นจุดดำๆเพราะ
ทาแพรดนิโซลิมเยอะ
หน้าเกลียดมาก! T^T

เลือดซึมออกมาเลย T^T

มือโดนเจาะดาเง็มไว้

ผมร่วง...
เป็นอะไรที่ทำให้ใจจากมาก
เรารู้สึกว่ามันหน้าเกลียด
รับไม่ได้เลย
แต่คนรอบข้างเรากลับไม่แสดง
อาการรังเกียจอะไรเลย....

ร่วงที่หนังเป็นๆเลย T^T

โชคดีที่ยังพอมีแรงวาดรูปได้
ทำให้เรามีสมาธิจดจ่อกับรูป
เพราะถ้าว่างก็จะมีจิตตก
คิดนู่นคิดนี่อยู่เรื่อยๆ

ผมเริ่มร่วงแล้ว

มันจึงทำให้เราได้เห็นถึง
ความรักที่ทุกคนมอบ
ให้เราจริงๆ

สภาพตอนวาดรูปลงblog

รู้หนังสือไปบริจาคเลือด

เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ พอรู้ว่าเราป่วย
ก็ชวนกันไปบริจาคเลือดใหญ่เลย
ไม่รู้ว่าเป็นเลือดที่เราได้รับเป็นของใคร
แต่แค่หัวใจที่ทุกคนชวนกัน
ก็ซาบซึ้งมากๆ แล้วค่า

ขอบคุณทุกคนนะ = ค =

เพื่อนๆ ชวนกันไปบริจาคเลือด

เพื่อนมาเยี่ยม

คนที่มาเยี่ยมเรา
ต้องใส่หน้ากาก
เพราะ = เลือดของเราต่ำ
เราอาจจะติดเชื้อ
จากพวกเขาได้

ใครจะไปเชื่อ
ว่าคนในบัตร
กับคนที่นอนอยู่
คือคนเดียวกัน!
สังหารไม่เที่ยง
คืออย่างนี้เอง...

คนเดียวกัน?

สาวสวยสิ่วนี้ 1 เม็ด
ทุกจจะเป็นจ=ต่าง
แต่เราซึ่งหัวล้านแบบนี้
♥ กลับริสก็มีความสุข ♥
อง่าไปจิตติดยุบกางมากเลย
คนเรจ=เป็นที่รัก
อยู่ทีการกระทำต่างหาก

องากใส่ที่คาดผม~

★ ได้กลับมาอยู่บ้านแล้วค่า!~ ★

หัวสีโป้งเหง่แล้วค่า~

หัวล้านชนกัน~555

จึ่มมมมมมมมม~

อากงกับ
หลาน(สาว)

ตัดก็บ๊ายได้แล้วหน้า~

←
ออกจากสาวบ้าง 555

ช่วงเดือน 8-9
ผมเริ่มขึ้น

วิกทรงแรกที่ใช้

ผมขึ้นแล้วหน้าเง้มมาก!

ผมร่วง(อีกละ..เซ็ง)

ร่วงเป็นด่างๆ หน้าเกลี้ยงดชะมัด!

ผมร่วง...

ผมเรา นี่ๆ ร่วงๆ
อย่างนี้ประมาณ 2-3 ครั้ง

พอผมขึ้นมานิดๆ

พอใจขึ้น..

ก็โดนฉางแสง

ร่วงไปอีก

พอผมกำลังจะขึ้นๆอีก

ก็โดนจาดอร์สต่อไป..

ก็ร่วงไปตามระเบียบ..

ตอนที่เราเลงเฉงๆละ

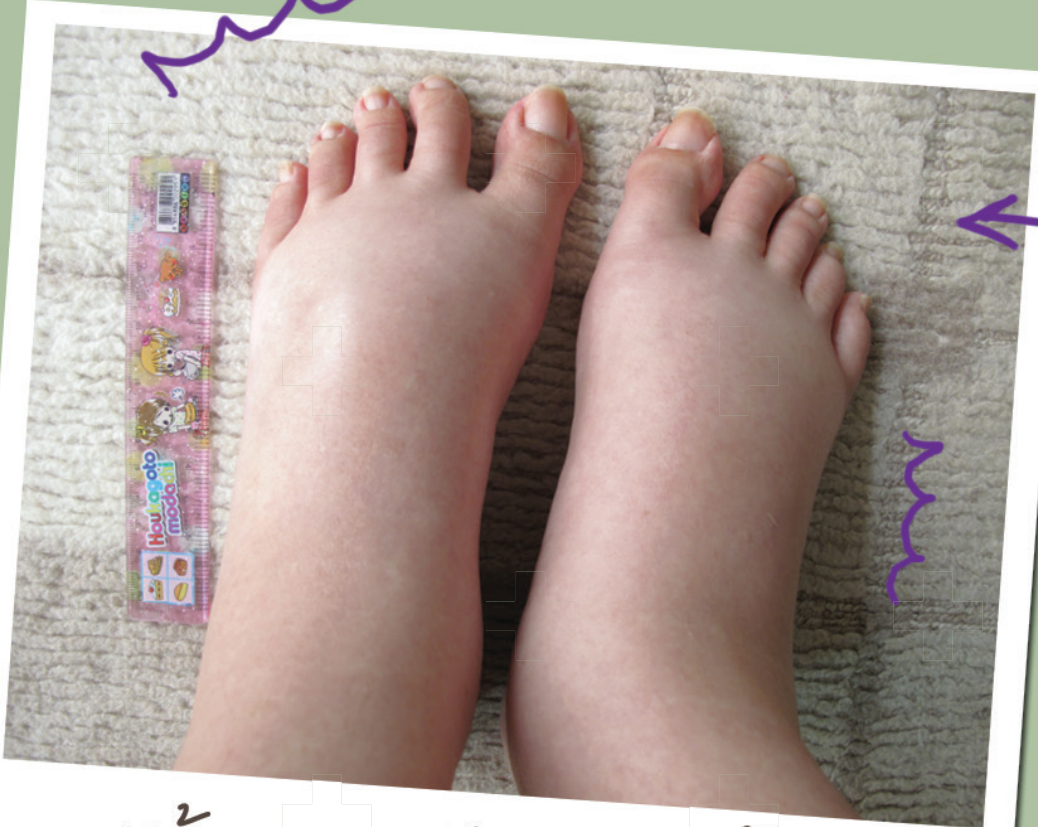
ได้งวมนะขึ้นม่นกขึ้น

งุดงิดไปม่นก

ไม่ช่วงนี้หงอกเร็วกว่าเดิม

จริงมะ :)

เดือน 10 ร่วงagain~

เท้าบวม(กลับมาอีกครั้ง!)

ช่วงคอร์สที่ทำ
งาสเต็งรอดทำนี้
งาบวมเป่ง!!

กดแล้วบวมลงไปเลย!!

ตามกระแส เท้าแพนด้า!!

ใครแก่กว่ากัน!?

งานหนักมากจน
เดินไม่ได้ว
อากงต้องมาพุงนี้

+ \ \ \ \ \ +

ความจริงเปิดเผย!!

วิกทรงใหม่~เกาเหล่ใจจ~

เดือน 12 เริ่มออกไป
ข้างนอกได้ แต่ต้อง
เป็นที่ปลอดโปร่ง
อากาศดีเพราะ
ภูมิคุ้มกันยังต่ำอยู่

ไปเที่ยวกับเหล่าคุณาสุดสวย~

ตั้งแต่เริ่มรักเธอ 03.2552...

จนตอนนี้ 01.2553...

(เสียเวลา=ค=)

"บ๊ริง" แล้วค่า~

ส่งท้าย

ตอนที่ป่วยเมื่อปี 2552 จนตอนนี้ปี 2566 เรา
นำหนังสือสาว 22 กับโรคนางเอก มาอัปโหลดให้ทุก
ท่านได้อ่านฟรีกัน จุดประสงค์หลักที่เราทำขึ้นมาเพื่อ
เป็นกำลังใจให้กับผู้ป่วยท่านใหม่ ๆ จะได้ว่ามีคนที่
เคยเป็นและหายมาได้นะ ไม่เคืองกว้างเหมือนตอนที่
เราเป็น ที่ไม่รู้จะไปหาข้อมูลหรือปรึกษาใครดี หากทุก
ท่านได้อ่านแล้ว สามารถช่วยให้ท่านมีพลังในการสู้
กับมะเร็งขึ้นมาได้บ้าง แค่นั้นเราก็ยินดีมาก ๆ แล้วค่ะ

จากวันนั้น 2552 ถึงวันนี้... 2566

แต่งงานได้ มีลูกได้ มีความสุขดีค่า :D

หายมากี่ 14 ปีแล้วและจะหายต่อไป !!! **สู้เว้ย !!!**

ขอขอบคุณ

ขอบคุณลูคิเมีย ที่ทำให้เราได้รู้ว่า “ชีวิต” มีค่าเพียงใด

ขอบคุณลูคิเมีย ที่ทำให้เราได้สัมผัสถึง “ความอบอุ่น”
จาก “ครอบครัว” ว่ามันยิ่งใหญ่เพียงใด

ขอบคุณลูคิเมีย ที่ทำให้เราพบว่า “น้ำใจ” จากคนบน
โลกใบนี้มันสวยงามขนาดไหน

ขอบคุณลูคิเมีย ที่มอบอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ ทำให้มองเห็น
“สิ่งดี ๆ” ที่มีอยู่แล้วรอบตัวเรา

ขอบคุณลูคิเมีย ที่ทำให้เราปล่อย “ความทุกข์” ได้ไว
และอยู่อย่างมี “ความสุข” กับสิ่งที่อยู่ในปัจจุบัน

ขอบคุณทุกบทเรียนอันแสนล้ำค่า

จากน้องลูคิเมียค่ะ

:)

เรื่อง/ภาพ nuchnin
admin กลุ่ม โรคทางเอก :)